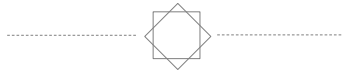

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2142.9>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

**په یوه نډی خوارزمییه کان له گه ل هیز و ده سه لاتدارانی کورد
و ناوچه کوردییه کان له نیوه ی یه که می سه ده ی حه وته می
کوچی / سیژده می زاینی**

پ.ی.د. مه هدی عوسمان هه روتی
به شی میژوو - فه که لئی په روه رده
زانکوی کویه

سعدالدین سلیمان شوان
وه زاره تی په روه رده - به ریوه به رایه تی
په روه رده ی سوران

Sahd.sleman@yahoo.com

پوخته

سهرهتای سهرهه‌لدانی په‌یوه‌ندی خوارزمیه‌کان له‌گه‌ل هیز و ده‌سه‌لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیه‌کان ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سهرده‌می خوارزمشا (علاءالدین تکش) (۵۶۸-۵۹۶ه‌ک/۱۱۷۲-۱۱۹۹ز) کاتی ده‌ستی به‌سهر ههریمی چیدا گرت، هه‌روه‌ها (علاءالدین محمد) (۵۹۶-۶۱۷ه‌/۱۱۹۹-۱۲۲۰ز) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌وا هیز و ده‌سه‌لاتیکی فراوانی له‌ رۆژه‌لاتی ئیسلامی ده‌سته‌به‌ر کرد، ئاراسته‌ی له‌شکرکیشییه‌کانی به‌ره‌و ئێران و رۆژئاوا په‌لی هاویشت، یاخود له‌وکاته‌ی له‌ به‌رده‌م شالاوی مه‌غولیدا دوو‌چاری تیکشکان بوون.

دیاره کوردستانیش به‌ده‌ر نه‌بوو له‌و ههریم و ناوچانه‌ی که‌ که‌وته‌ به‌ر شالاو و پاوانخوازییه‌کانی خوارزمی، له‌ سۆنگه‌ی ئه‌و له‌شکرکیشییه‌کاندا رینگا والا بوو بۆ هاتنه‌ئارای چه‌ند په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ نیوان خوارزمیه‌کان و به‌شیک له‌ هیز و ده‌سه‌لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیه‌کان، به‌ تایبه‌تی له‌ سهرده‌می سولتان (جلال‌الدین منکبرتی) (۶۱۷-۶۲۸ه‌ک/۱۲۲۰-۱۲۳۱ز) له‌ بواره‌کانی سیاسی و سهربازی ته‌نانه‌ت کۆمه‌لایه‌تیش، ئه‌مه‌ و سهره‌رای چه‌ندین نه‌هامه‌تی و کاره‌سات که‌ به‌سهر ناوچه کوردیه‌کاندا هاتوون له‌ ئه‌نجامی له‌شکرکیشییه‌کان. هه‌موو ئه‌مانه له‌ توێژینه‌وه‌که‌دا خراونه‌ته‌روو.

وشه کلییه‌کان: کورد و ناوچه کوردنشینه‌کان، خوارزمیه‌کان، جلال‌الدین منکبرتی، ئه‌یوبیه‌کان، داقوق، خه‌لات.

په یوهندی خوارزمیه کان له گه ل هیڅ و دهسه لاتدارانی کورد و ناوچه
کوردیه کان له نیوهی یه که می سدهی حه و ته می کوچی / سیزدهمی زاینی

پیشه کی:-

دهوله تی خوارزمی له کوتایی سدهی ۵/۱۱ز له ههریمی خوارزمی
رؤژه لاتی ئیسلامی سه ریه لدا، دیاره بیرى فراوانخوای و په لهاویشن
بو ههریمه کانى دهوروبه ر له هزرى خوارمشایان به جوریک
گه لاله بووبوو که له سهردهمی (علاءالدین محمد) (۵۹۶-۶۱۷ک/۱۱۹۹-
۱۲۲۰ز) بگاته لوتکه ی فراوانی، ئه نجامی تیگگیرانیان له گه ل دهوله تی
عه باسی و تیکچوونی په یوهندیان له گه ل مه غوله کان له سهر سنوره کانى
رؤژه لاتی ئیسلامی له گرنگترین ئه و فاکته رانه بوون که شالوو و
هه لمه ته سه ربازییه کانیان به ئاراسته ی رۆژئاوا به گشتی و کوردستان به
تایبه تی په لبهاوی، ئه و ناوچه کوردنشینیانه ی که که و تنه بهر په لامار و
له شکرکیشییه کانیان دووچارى مه رگه سات و ویرانکاری و تالانکاری زور
گه و ره بوونه وه به تایبه تی له شاره کانى داقوق و خه لات، ویرای ئه مه ش
جوریک له په یوهندی خوارزمی له گه ل هیڅ و دهسه لاتدارانی کورد و
ناوچه کوردیه کان به تایبه تی ئه یوبیه کان له پال شالاوه کانیان
هاته کایه وه، که خو ی له چه ند په یوهندییه کی سیاسى و سه ربازی
کومه لایه تیدا ده بینیته وه.

بایه خى تویرینه وه که له وه دایه که تویرهر هه لساوه به هه لدانه وه ی
په رده له سهر ئه و په یوهندیانه ی که له م نیوانه دا هاتوونه ته ئارا به واتای
له سهر چ بنه مایه ک سه ریاننه لداوه و به چ ئاکامیک گه یشتوون، یاخود
کاردانه وه کان به سهر خه لکی سقیلی دانیشتووی کوردستان چیبوون.
ئهمه ش له چوارچیوه ی شه ش باسدا خراوه ته پروو، به و پییه ی تا ئه مرو
تویرینه وه یه ک به زمانى کوردی په نجه ی نه خستوته سهر ته واوی
پیشهات و ورده کاریه کانى ئه م په یوهندیانه.

دیاره تویتەر شیوازی شیکاری میژوویی پهیرهو کردووه له شیکردنهوهی پروداوه میژوویییهکان و هاتنهئارای چوئیهتی پهیوهندییهکان، به پشتبستن به گرنګترین سهراچاوه میژوویییهکانی وهک (الکامل فی التاریخ) ی (ابن الاثیر) مردوو له سالی (۶۳۰ک/۱۲۳۳ز). خوی هاوسهردهم و به ئاګا بووه له پروداوهکان و توماری کردوون، کتیبی (سیره جلال الدین منکبرتی) ی (النسوی) مردوو له سالی (۶۳۹ک/۱۲۴۱ز). خوی نووسهر و کاربهدهستیکی دهرباری خوارزمیهکان بووه له نزیکهوه له پروداوهکان ئاګادار بووه، ههروهها کتیبی (مفرج الکروب) ی (ابن الواصل) زانیاری ناوازهی خستوتهپوو به تایبتهی لهسهر پاشماوهی سوپای خوارزمی دواي ههرهسهینانی دهولهتهکیان سالی (۶۲۸ک/۱۲۳۱ز) که هاوسهردهم و نزیک بووه له پروداوهکان لهگهله چهند لیکولینهوهیهکی تر وهک: (علاقة الدولة الخوارزمية بالقوة فی بلاد الشام) ی (عابد عبدالرزاق بن عبدالله الغریبی) نامهي ماستهر، تیشک خستوته سهر پهیوهندی نیوان میره ئهیوبیهکان و دهولهتی خوارزمی، ههروهها (ژنخوازی له دهولهتی ئهیوبیدا) ی (سامان نامیق توفیق) نامهي ماستهر، لهناو ئهم پرۆسه ژنخوازییهی ئهیوبیهکان ئهوانهي تایبته به خوارزمیهکان رهنګی داوتهوه، لهگهله چهند تویتزینهوهی تر.

باسی یهکه م: پهیوهندی خوارزمیهکان لهگهله ئهتابهگییهی ههولیر.

هاتنهئارای ئهم پهیوهندییه دهگهپیتتهوه بۆ سهردهمی سولتان (مظفرالدین کوکبوری) (۵۸۶-۶۳۰ک/۱۱۹۰-۱۲۳۳ز) فرمانهروای ههولیر بهو پیتهی که لهو سهردهمه پهیوهندی ناوبراو لهگهله خهلافهتی عهباسی له ئاستیکی باشدا بووه به تایبتهی له دواي کوچی دواي سولتان (صلاح الدین ئهیوبی) که ههولیر بهشیک بوو له دهولهتهکی (الصقار، ۱۹۹۲، ۱۵۷)، کوکبوری ههلسا به پتهوکردنی پهیوهندییهکانی لهگهله خهلافته، ئیتر پهیوهندی نیوانیان پیی نایه قوناغیکی ئهوتو که ناوبراو بوو به

پاریزگار و داکوکیکاریکی سهرسهختی خه لافه تی عه باسی، بویه که مه ترسیی دهره کی ده بوو به هه ره شه له سهر به غدای پایتهخت، خه لیفه (ناصر لدین الله) (۵۷۵-۶۲۳/ک/۱۱۸۰-۱۲۲۷ز) په نای دهرده بهر بو سازدانی هه لمه تی سهر بازی و ره واندنه وهی مه ترسییه کانی سهر ده ولت و سهر کو تکر دنی نه یاران و ناحه زانی خه لافهت، نموونه ی ئه مانه ش وهک سهر کو تکر دنی یاخییوونه که ی (منکلی) سالی (۶۱۲/ک/۱۲۱۵ز) که دهستی به سهر هه مه دان و ئه سفه هان و رهیدا گرتبوو (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۳۶۴/۱۰)، ههروه ها پیشگرتن له په لامار و هیرشی سوپای ویرانکه ری مه غوله کان که په یتا په یتا له خاک و مولکه کانی خه لافهت نزیکه ده بوونه وه، سالی (۶۱۷/ک/۱۲۲۰ز) خوی و له شکره که ی گه یشته شاری داقوق له سهر داوای خه لیفه به هه ماهه نگی له گه ل سوپای خه لیفه به سهر کردایه تی (جمال الدین قشتمر) (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۴۱۲/۱۰-۴۱۳).

ویرای ئه مه ش کاتی سولتان (جلال الدین منکبرتی) سالی (۶۲۲/ک/۱۲۲۵ز) له شالاویکدا بو سهر به غدا، خه لیفه وهکو جاره کانی پیشوو داوای هاوکاری له کوکبوری کرد که هیزه که ی ته یار بکات، له داقوق پیشی پی بگریت و هیرشه که ی تیک بشکینی، هاوکات له گه ل له شکرکی تر له باشووره وه به سهر کردایه تی (جمال الدین قشتمر) که زووتر ده ستپیشخه ری کرد واته به ته نها هه ردوو له شکره که به ره نگاری منکبرتی بوونه وه بویه هه ردووکیان دووچاری شکست هاتن (خوافی، ۱۳۸۴، ۷۷۷/۲) به پینی ئاماژه ی خه وافی کوکبوری نه یتوانی به سهریدا سهرکه وی چونکه بهرله گه یشتنی ناوبراو منکبرتی بۆسه ی بو دانابوو وه، بویه له شکره که ی تیکشکا و خوشی له مهیدانی شه ره که دا به دیل گیرا، که هینایانه بهردهم سولتان کوکبوری لی پاراپه وه تاکو بیبه خشی، سولتانیش بهزه یی پیدا هاته وه و نازادی کرد (۱۳۸۴، ۷۷۷/۲).

دکتور محسین موحه‌مد که له (عبدالمحمد آیتی و نصرت الله مشکوتی) گواستویه‌تیه‌وه، کوکبوری ویستی له پر په‌لاماری منکبرتی بدات به‌لام ئەو زووتر دهستی پیشخست و که‌وته هیرش‌بردن و دهرفته‌تی لی بری و له‌شکره‌که‌ی تیکشکاند له مه‌یدانی شه‌ره‌که‌دا سهر‌بازانی به‌دیلیان گرت و بردیانه به‌رده‌می سولتان به‌لام سولتان ریزی لینگرت و فه‌رمانی کرد ئازادی بکه‌ن، داوای لیکرد بگه‌رپته ولاتی خو‌ی، (مظفرالدین) له ره‌فتاری خو‌ی په‌شیمان بو‌وه و ریککه‌وتننامه‌یه‌کی له‌گه‌ل به‌ست و گه‌راپه‌وه هه‌ولیر. (٢٠١٠، ١٨٣)

هه‌لبه‌ته ئەمه سهره‌تای هاتنه‌ئارای په‌یوه‌ندییه‌کی دوو قو‌لی بوو له نیوان سولتان (جلال‌الدین منکبرتی و مظفرالدین کوکبوری)، دیاره ئاکامی به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی هه‌ردوو سوپای (منکبرتی و کوکبوری) سه‌ری کیشا بو سهره‌هلدانی په‌یوه‌ندی دۆستانه و گریدانی په‌یمان و ئاشتینامه (الجوینی، ٢٠٠٧، ٣/٣٤٩؛ ابن‌العبری، ١٩٨٦، ٢٧٥)، دواتریش بوونه‌وه‌ی ده‌رگای گو‌رپینه‌وه‌ی نامه له نیوانیان (ابن‌الاثیر، ٢٠٠٣، ١٠/٤٤٥)، به‌پیی ئاماژه‌ی (ابن‌الواصل) منکبرتی سهرکه‌وت له به‌ده‌سته‌هینانی پالپشتی و گو‌یراپه‌لی کوکبوری (١٩٥٣، ٤/١٤٦)، که‌واته یه‌کیک له به‌ره‌ئه‌نجام و ده‌ستکه‌وته‌کانی ئەم ریککه‌وته‌ن قایل‌کردنی منکبرتی بوو به‌ده‌سته‌ه‌لگرتنی له دافوق و په‌شیمان‌کردنه‌وه‌ی له هیرشی سهر به‌غدا و گو‌رپینی ئارسته‌ی هیرشه‌که‌ی به‌ره‌و ئازربایجان (ابن‌الاثیر، ٢٠٠٣، ١٠/٤٤٥؛ الحمیری، ١٩٧٤، ٢٤٤).

ئەم ریککه‌وته‌ن بو هه‌ر یه‌کیکیان مه‌به‌ستی سیاسی و به‌رژه‌وه‌ندیی تایبه‌تی له‌دواوه‌ بوو، ئەوه‌ی به‌ لای منکبرتی لی ده‌خویندرپته‌وه‌ که هه‌لگری په‌یامی زیندوو‌کردنه‌وه‌ی ده‌وله‌تی خوارزمی و دروست‌کردنی به‌ره‌یه‌کی ئیسلامی به‌هیز بووبی له به‌رانبه‌ر مه‌غوله‌کان وه‌کو پیشتر ئەم پیشنیازیه‌ی خستبووه به‌رده‌م خه‌لیفه به‌لام ناوبراو

رەتيكردبوووه (اشتياى، ۱۳۸۹، ۳۳۳)، بۆيە نەيوستوووه دوژمنى ئەوئەندە زۆر و كەلەكە بن كە لەمەيدانى مەملانئى نيوان هيزە ئىسلامىيەكان هيزىك نەبى ھاوسۆزى و پالېشتى بۆى نەبى.

هەرچى لەلايەن كوكبوريشە كە لە پەيوەندييەكى ناخۆش و ناكۆك دابووہ لەگەل ئەتابەگىيەى موسل پەيوندييەكانيان بە دۆخىكى ھەلەكشان و داکشاندا تێدەپەرى لەو ماوہيەى كە كەوتبووہ ژير دەسەلاتى (بدرالدين لؤلؤ)، ياخود پيشتريش نيوانيان لە دۆخىكى سياسى گونجاودا نەبووہ، بەلەكو بە تەنگزەى سەربازى و لەشكركىشانە سەرى كەتەدا تېپەپيوہ (ابن الاثير، ۲۰۰۳، ۴۴۱/۱۰؛ الصقار، ۱۹۹۲، ۱۶۱-۱۶۳)، بۆيە ئەويش لەلاى خۆى بەدواى هيزىكدا دەگەرا كە پەيوەندى لەگەل ببەستى و بەھۆيەوہ گورز لە دوژمنەكەى بوەشيني و لەناوبيبات، ديارە لەو ھەلومەرجەشدا منكبرىتى گونجاوترين هيز بووہ لە بنبركردنى كيشەكان و جيگاي ئوميد و پشتپيپەستن بى كە لەگەل سەردارى ديمەشق مەليك (معظم عيسى كورى مەليك العادل الايوبى) (۶۱۵-۶۲۴ك/۱۲۱۸-۱۲۲۷ز) بەرەيەكى ھاوبەشى بەھيز پيەكبەين لە دژى (بدرالدين لؤلؤ) ئەتابەگى موسل (۶۲۱-۶۵۷ك/۱۲۲۴-۱۲۵۹ز) (حسين، ۲۰۱۰، ۱۸۵).

سالى (۶۲۳ك/۱۲۲۶) لە نيوان ھەريەك لە سولتان (جلال الدين و مەليك معظم عيسى و مظفرالدين كوكبورى) لەبارەى پيەكەوتن و پەيمان بەستن لە نيوانيان نامە گوپينەوہ ھاتە ئاراوہ (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۱۷۵/۴)، بە پيى پيەكەوتنى سيقۆلى ھەرسى هيزەكە (مظفرالدين كوكبورى ھيزشى كرده سەر موسل و (معظم عيسى) بۆسەر حمس و ھەما و منكبرىتى بۆ سەر خەلات بەو پيپەى فەرمانرەوايانى ھەريەك لە شارەكانى حمس و ھەما و موسل لە يەك بەرەدابوون لەگەل مەليك (الاشرف كورى مەليك العادل) سەردارى خەلات (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۱۷۶/۴)، بەلام ھەريەك لە هيزەكان بى ئەوہى ئامانجەكەيان بپيكن لە

دهستبه سهرداگرتنی ئه و شارانه ی که په لاماریان دان گه پانه وه ناوچه کانیان، چونکه (بدرالدین لؤلؤ) هانای برده بهر مهلیک (الاشرف) تاکو مهترسی کوکبوری له سهر بره وینیته وه، ئه ویش له په قه وه په لاماری حهران و دونه یسهر و ماردینی دا و ویرانیکردن تا مهلیک (معظم عیسی) نامه ی بۆ نارد که دهست له ماردین هه لگرئ، ئه ویش دهست له حمس و حهما هه لده گرئ و کوکبوری واز له موسل بهینی، به لام هه رچونیک بی بهشی ماندووبوون هه ندی زهره ر و زیانیشی پی گه یاند (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۴۶۲/۱۰).

ئه وه ی جیگای سهرنج و تیرامانه ئه وه یه منکبرتی به هوی سهرقالی به شه ری گورجیه کان^(۱) و ئیسماعیلییه کانی قه لای ئالموت^(۲) و مه غوله کان و له شکرکیشییه کانی بۆ سهر ناوچه کوردیه کانی ژیر قه له مره وی مهلیک (الاشرف ئه یوبی) له خه لات و دهوروبه ری (آشتیابی، ۱۳۸۹، ۳۳۴-۳۳۸) دهستکه وتیکی ئه وتوی بۆ کوکبوری پی دهسته بهر نه بوو که دلی خوی و (عمادالدین زهنگی سییه م) ی زاواکه ی پی خۆش بکات به وه رگرتنه وه ی ته ختی حوکمرانی ئه تابه گییه ی موسل.

باسی دووهم: په یوه ندیی دهوله تی خوارزمی له گه ل میره ئه یوبیه کان.

گومان له وه دانیه هاتنه ئارای په یوه ندیی نیوان دهوله تان له سهر بنه مای بهر ژه وه ندیی هاوبهش بنیادده نریت له بواره کانی سیاسی و ئابووری و سهربازی ... به په چا وکردنی بارودوخی ناوخوا یی و دهره کی.

سهره تای میژووی په یوه ندیی نیوان دهوله تی خوارزمی و ئه یوبیه کان ده گه ریته وه بۆ سهرده می مهلیک (العالل الایوبی) (۵۹۶- ۶۱۵/۱۱۹۹-۱۲۱۸ز) و هاوسه رده می خوی له دهوله تی خوارزمی سولتان (علاءالدین محمد خوارزمشا) (۵۹۶-۶۱۷ز/۱۱۹۹-۱۲۲۰ز)، سالی (۶۱۵ز/ ۱۲۱۸ز) که نیردراوی خوارزمشا گه یشته لای مهلیک (العالل) (سبط ابن

الجوزی، ۱۱۹۳، ۲۲/۲۲؛ ابو شامة، ۲۰۰۲، ۵/۱۶۶) له مهرج سهفه^(۳)، بی ئه وهی سه رچاوه کان ئاماژهیه که بـخه نه سه ر ئامانجی ئه و سه ردانه ی شاندى خوارزمشا و ناوهینانی ئه ندامانی شانده که، به لام ئه وهی لیى ده خویندریته وه ئه وهیه که خوارزمشا ئامانجی بنیادنانی په یوه ندییه کی باش و پته و بوو بیت له گه ل ناوبراو له دژی دوژمنه که ی خهلیفه ی دهوله تی عه باسی (ناصر لدین الله) دواى شکسته گه وره و میژوو ییه که ی سالی (۶۱۴ ک/ ۱۲۱۷ز) له شالاهه که یدا بۆ گرتنی به غداى پایته خت و پروخاندنی دهوله تی عه باسی (الغریبی، ۱۹۹۶، ۴۴).

له وه لامی شانده که ی خوارزمشادا مه لیک (العالل الایوبی) شاندىکی رهوانه ی دهوله تی خوارزمی کرد که پیکهاتبون له (جمال الدین محمد دولعی شافعی) وتاریژی مزگه وتی دیمه شق و (نجم الدین خهلیل کورپی عه لی حه نه فی) قازی سه ربازی، به لام که شانده که گه یشته شاری هه مه دان نه یان توانی چاویان به خوارزمشا بکه ویت به وهی سه رقالی به جهنگی قه ره خه تائی^(۴) و مه غوله کان له رۆژه لاتى ولات به لام چاویان به (جلال الدین)ی کورپی که وت و له گه لی کوبوونه وه، له هه مان کاتیشدا هه والی کوچی دواى مه لیک (العالل)یان پی گه یشت بویه ده سته جی گه رانه وه دیمه شق (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۲۲/۲۲؛ ابو شامة، ۲۰۰۲، ۵/۱۶۶).

له دواى کوچی دواى مه لیک (العالل الایوبی) سالی (۶۱۵ ک/ ۱۲۱۸ز) بۆ ماوه ی چه ند سالیک پچرانیک له ناردنی شان و نامه گوړینه وه ی نیوانیان دروستبوو، ئه مه ش دیاره هوکاره که ی بۆ سه رقالی دهوله تی خوارزمی به شالای ویرانکاری مه غوله کان ده گه ریته وه بۆ سه ریان له لایه ک (ابن الاثیر، ۱۰/۳۹۹، ۲۰۰۳؛ النسوی، ۱۹۵۳، ۱۸۹)، له لایه کی دیکه، سه رقالی ئه یوبیه کان به شالای و هیرشکاری خاچییه کان بۆ سه ر میسر و قودس و دومیات و ناوچهکانی دیکه ی دهوله تی ئیسلامی (ابو فداء،

۱۹۹۹، ۱۵۲/۳؛ ابن الکثیر، ۲۰۱۰، ۹۸/۱۵)، ههروهها ناکوکی و ناتهبایی میره ئه یوبیه کان له سهر زیده پۆیی و دهستدریژیکردنه سهر مولکهکانی یه کتر پالنه ریکی نه گریسی ته ماعکاری تره که بهربهستی دهنایه وه له بهرده میان وهکو پیویست نه توانن بپژینه سهر په یوه ندیی دیبلوماسی له گهڵ هیزه ئیسلامیه کان ناوچه که (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۲۳/۴).

ههلبه ته دهوله تی خوارزمی که له سهر دهستی مه غوله کان دوو چاری شکسته کی میژوویی ببوو، ههروهها پوژه هلاتی ئیسلامی له و ماوه یه دا له نه هامة تیه کی مه رگه سات ئامیز ده یگوزهراند، به لام دوا به دوا ی وهرگرنتی ته ختی ده سه لات له لایهن (جلال الدین منکبرتی) و گه رانه وهی له ولاتی هندستان سالی (۶۲۱/ک/۱۲۲۴ز) (القزوينی، ۱۳۱۵، ۱۱۷) هه لپه ی خسته وه سه رپی دهوله تی خوارزمی بو جاریکی دیکه و بالکیشان به سهر ئیران تا ئازربایجان و (ابو فداء، ۱۹۹۹، ۱۶۷/۳) هیز و ده سه لاتیکی زه به لاح له ولاتی ئیران پیکه وه بنی، سنووری دهوله ته که ی له سنووری دهوله تی ئه یوبی نزیکبیه ته وه و ببن به دراوسی یه کتر، به تایبه تی له نزیک شاری خه لاتی سهر به فه رمانده وایه تی مه لیک (الاشرف الایوبی) (الرهاوی المجهول، ۱۹۸۶، ۲۶۱/۲).

دوا ی ئه وه ی سنووری دهوله ته که ی به راده یه ک فراوان بوو له پانتاییه کی گه وره ی هه ریمه کان ی فارس و کرمان و چیا (عیراقی عه جه م)^(۵) و ئازربایجان، یه که مین هه نگاوی دیبلوماسی منکبرتی که گرته به ر بریتی بوو له ناردنی نامه و په یامی خو ی بو پاشاکانی سه لجوقی روم و شام و جه زیره دوا ی کو تاییه پنهان به هوکمرانی ئه تابه گییه ی ئیلدگری له ئازربایجان سالی (۶۲۲/ک/۱۲۲۵ز) (المؤلف مجهول، ۲۰۱۰، ۲۶۰).

ناکوکی و ناتهبایی هه ریه ک له مه لیک (معظم عیسی) سه ردار ی دیمه شق له گه ل مه لیک (الکامل) فه رمانده وای میسر و مه لیک (الاشرف) سه ردار ی خه لات و جه زیره (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۱۰/۴۶۸-۴۶۹)، نزیک ی و

هاوسۆزی ئۇ دوو مەلیکە بۇ یەکتەری کاریگەریی نەرتنی لەسەر هەست و سۆزی مەلیک (معظم) دروست کرد بەوەی که درپۆنگی و مەترسی لێیان هەبێ لە پەلدریژی سەر سنوورەکانی ئۇ و بەرژەوهندییەکانی بخەنە مەترسی، بۆیە ئەویش لەلای خۆی بەدوای هیزیکی کاریگەر دا وێڵ بوو که بێتە هاوپەیمانی تاوێکو گوشار بخاتە سەر براکانی و لە بەرانبەریندا بوەستی و درک بخاتە قورگیان، هەلبەتە ئەمە ویستی منکبرتیش بوو لەم بارودۆخە که دەیگوزەراند گەرەک بوو که وا هاوپەیمانی و رێککەوتنی لەگەڵ هیزە ئیسلامییهکاندا هەبێ.

ئەو هەبوو لە سالی (۱۲۲۳/ک/۱۲۲۶ز) لەم پێناویدا نێردراو و نامە گۆڕپەنەوه لە نیوان هەریەک لە سولتان (منکبرتی و مەلیک معظم و کوکبوری) سەرداری هەولێر هاتە ئاراوه (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۱۷۵/۴)، بەپێی ئاماژە (سبط ابن الجوزی) ((لە سالی ۱۲۲۱/ک/۱۲۲۴ز جلالالدین خوارزمشا لە ئازربایجان دەرکەوت و دەستی بەسەردا گرت، معظم نێردراوی خۆی ناردە لای که سۆفییەک بوو بە ناوی (الملقی صوفی) لەگەڵ نامەیهک، معظم و کوکبوری لەگەڵی رێککەوتن لە دژی الاشرف، هەروەها کۆرەکەشی (ناصرالدین داود)ی ناردە لای سەرداری هەولێر وەکو بارمته)) (۲۰۱۳، ۱۳۵/۲۲)، دیاره (أبو شامه)ش هەمان بۆچوونی خستۆتەپروو لە هەمان سالدا (۲۰۰۲، ۲۱۴/۵)، ئەمەش رێی تێدەچێت بەو پێیە که منکبرتی داقوقی داگیرکرد سالی (۱۲۲۲/ک/۱۲۲۵ز) نامە ی بۆ مەلیک (معظم) نارد که بەیهکەوه هیزش بکەنە سەر خەلیفە بە بیانووی ئەوەی که هۆکاری لەناوچوونی باوکی و هاتنی کافرەکان (مەغولەکان) بوو بۆ ولاتی موسولمانان، مەلیک (معظم)یش ئامادەیی دەرەبەرێ بۆ هەر کاریک تەنها شەری خەلیفە نەبێ چونکە پیشەوای موسولمانانە (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۲۲/۲۲۷۳؛ أبو شامة، ۲۰۰۲، ۲۱۷/۵)، لە ئاماژەیهکی تردا هاتوووە که وا لە سۆنگە ی ئەم پەيوەندییه ی لە نیوان مەلیک (معظم و

سولتان منکبرتی) جی پئی گرتبوو ناردنی دیاری بهنرخ بوو بۆ یه کتری
(الرهاوی المجهول، ۱۹۸۷، ۲/۲۶۱).

شایانی باسه ریککهوتن و دوستایهتی ئه م سێ لایهنه، هیزه
ئیسلامییهکانی ئه و ناوچهیهی دابهشی سهر دوو بهرهی دژ به یه کدی
کرد، بهرهی یه کهم بریتی بوون له (خهلیفه ی عهباسی و بدرالدین لؤلؤ
ئهتابه گی موسل و مهلیک شهاب الدین غازی سهرداری میافارقین و مهلیک
الاشرف). بهرهی دووهمیش بریتی بوون له (سولتانی خوارزمی و مهلیک
معظم عیسی و مظفرالدین کوکبوری و عمادالدین زهنکی سهرداری
شاره زوور، پاشان مهلیک مسعود الارتقی سهرداری ئامهد و ناصرالدین
الارتقی سهرداری ماردین) هاتنه پالیان (حسین، ۲۰۱۰، ۱۸۷).

دهرهنجامی ئه و دووبه رهکی و چوونه پالیه کتریه ی هیزه کان
هیرشکردن و په لاماردانی بۆ سهر ناوچهکانی یه کتری لیکه وته وه (ابن
الاثیر، ۲۰۰۳، ۱۰/۴۶۲؛ ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۴/۱۷۶)، دووبه رهکی و
دووژمنکاری مالی ئه یووبی به وه شه وه نه وه ستا، به لکو کار گه یشته ئه و
قوناغه ی که مهلیک (الکامل) له دژی مهلیک (معظم) ی برای په نا بباته بهر
هاندانی خاچدوروشمان بۆ په لاماردان و داگیرکردنی ولاتی شام و ناوچه
که ناراویهکانی (بیت المقدس) و هه موو ئه و ناوچهکانی که سولتان
(صلاح الدین) ئه یووبی رزگاری کردبوون (ابن العمید، د.ت، ۱۴)، به و پییه ی
که مهلیک (معظم) داوای له سولتان (جلال الدینی) خوارزمی کردبوو
هیرش بکاته سهر خهلات و تالانی بکات (الرهاوی المجهول، ۱۹۸۷،
۲/۲۶۰).

شایانی باسه ئه و په یوهندی و دوستایهتییه ی نێوان (سولتان
جلال الدین و مهلیک معظم) هینده ته مه ن درێژ نه بوو، چونکه بهخت نه بووه
یاوه ری (معظم)، هه رزوو مه رگ ریکه ی پیگرت و سالی (۶۲۴/ک ۱۲۲۷ز)
له ته مه نی چل و نو سالی له قه لای دیمه شق کوچی دوا یی کرد (ببیرس

منصوری، ۱۹۹۳، ۷؛ ابن سباط، ۱۹۹۳، ۲۹۱/۱، کورپه‌که‌ی مه‌لیک (ناصر داود) (۶۲۴-۶۵۶/ک/۱۲۲۷-۱۲۵۸ز) شوینی گرت‌ه‌وه که له ته‌مه‌نی بیست سالی‌دا بوو و که‌سیکی نه‌شاره‌زا و بیئه‌زموون بوو له حوکمرانیدا (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۴۷۴/۱۰)، بۆیه مه‌لیک (الاشرف) چاوی برپه سهر دیمه‌شق و به مولکه‌کانی خویه‌وه لکاندی (الرهاوی المجهول، ۱۹۸۷، ۲/۲۶۰).

به‌لام ئه‌وه‌ی پتۆسته که له‌سهری بوه‌ستین له‌م په‌یوه‌ندییه‌ی سولتانی خوارزمی و ئه‌یوبیه‌کان دوا‌ی مردنی مه‌لیک (معظم‌ی هاوپه‌یمانی دۆخه‌که پپی نایه قوناغیکی دژواری له‌شکرکیشی و په‌لاماردانی ناوچه‌کانی ژیر قه‌له‌م‌په‌وی مه‌لیک (الاشرف) له‌خه‌لات و ده‌وروبه‌ری ههر له‌سالی (۶۲۳-۶۲۷/ک/۱۲۲۶-۱۲۳۰ز) پینج جار شالاو و له‌شکرکیشی کردۆته سهر ئه‌و شاره (الذهبی، ۱۹۸۵، ۱۹۸/۳؛ الیافعی، ۱۹۹۷، ۵۲/۴؛ بهرامی نیا، ۲۰۰۹، ۲۱۱)، که تیندا مه‌رگه‌سات و ویرانکارییه‌کی ئاوا‌ی بۆ دانیشتوانی ناوچه‌که ئافراندا، به‌لکو به‌یه‌کیک له‌نه‌هامه‌تییه‌ میژوویییه‌کان دراوه‌ته قه‌له‌م (ه‌روتی، ۲۰۱۵، ۲۲۹).

به‌مه‌ش منکبرتی بووه‌ مایه‌ی هه‌په‌شه بۆ سهر مه‌لیک (الاشرف) و سه‌لجووقیه‌کانی رۆم، بۆیه له‌ دژی ریککه‌وتن و پووبه‌پووی بوونه‌وه و تیکیان شکاند (مجهول، ۲۰۱۰، ۳۸۵)، سوپاکه‌ی لاواز بوو وازی له‌ په‌لاماردان هینا، به‌ داوا‌ی مه‌لیک (الاشرف) رازی بوو بۆ ئاشتی به‌هوی نزیکبوونه‌وه‌ی مه‌غۆل (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۴۸۷/۱۰؛ ابن العبری، ۱۹۸۶، ۲۷۵).

باسی سییه‌م: په‌یوه‌ندیی کۆمه‌لایه‌تی نێوان کورد و خوارزمیه‌کان

ئهم په‌یوه‌ندییه‌ له‌ چوارچێوه‌ی هه‌لمه‌ته سه‌ربازیه‌یه‌کانی خوارزمی بۆ ناوچه‌ کوردیه‌یه‌کان هاته‌ ئاراوه‌، له‌ پیناو سه‌پاندنی ده‌سه‌لات و داکوتانی ره‌گی حوکمداریی خوارزمی و خوشکردنی جیپییان. ئه‌مه‌ش خوی له‌

چەند ھاوسەرگىرى و ژن و ژنخوۋى لە نىۋان دەسەلاتدارەكانى ھەردوولا دەدۆزىتەو، كە لە ھەرھەنگى مېژوویدا بە ھاوسەرگىرىيە سىياسى ناوزەدكراو.

بەنما و ڕەگ و ڕىشەى ئەو جۆرە پەيوەندىيانە دەگەریتەو، بۆ سەرەتاي فراوانخوۋىيە خوارزمىيەكان لە سەردەمى سولتان (علاءالدین تەكش) كە لە سالى (١١٩٥/ك٥٩٠) دەستى بەسەر ھەرىمى چيا (عيراقى عەجەم) دا گرت (ابن الاثير، ٢٠٠٣، ٢٣٣/١٠؛ ابن خلدون، ٢٠٠٠، ١٢٧/٥)، لورستانىش كە بەشىك بوو لەو ھەرىمە (ابن حوقل، ١٩٣٦، ٢٣٢، ٣٠٦) بە تايبەتى لە سەردەمى ھەزار ئەسپى مىرى مىرنشینه كە (٥٥٥-٦٢٢/ك١١٦٠-١١٢٥ز)، كە ملەكەچى و ھاوسۆزى خۆى بۆ دەربرى بۆئەوھى لە دەسەلاتدارى و ھوكمرانى مىرنشینه كەى بەردەوام بىت (الداودى، ١٩٩٤، ٧٤)، ھەر لە سۆنگەى ئەم ھاوسۆزىيەدا دۆستايەتى لەگەل سولتان (علاءالدین محمد)ى كۆرى پەيداكر، كچەكەى خۆشى پىشكەش بە (غياثالدین)ى كۆرى كرد ئەویش ھاوسەرگىرى لەگەل ئەنجامدا (زەكى بەگ، ٢٠١٨، ٤٧٧)، لە ميانى ئەو پەيوەندىيەى نيوانياندا لە سالى (١٢٢٢/ك٦١٩) ھەردوو سوپاي فەزلەوى و خوارزمى بە سەركردايەتى سولتان (غياثالدین) شالاويكى مەغولەكانيان تىكشكاند كە كردبوويانە سەر ئىران (ئەنوەر، ٢٠١٥، ١٩٨)، لە دواى گەرانبەوى سولتان (جلال الدين منكبرتى)ش لە ھىندستان كە دەستى بەسەر ھەرىمەكانى خوزستان و چيادا گرت توانى گوپرايەلى كوردەكانى لورستان مسوگەر بكات (ابوفداء، ٢٠٠٣، ١٦٧/٣).

يەككى تر لەو ھاوسەرگىرىيانەى كەوا لە نىۋان دەسەلاتدارانى خوارزمى و كوردیدا ڕوویداو شووكردى كچى مەلىك (معظم عيسى) بوو بە (جلال الدين منكبرتى) سولتانى دەولەتى خوارزم (اليونينى، ١٩٥٤،

١/١٤٠)، ئەمەش دەکەوتتە چوارچۆی ئەو ریککەوتن و هاوپەیمانییەیی کەوا لە نیوانیاندا قەراری گرتبوو وەک لە پیشتر ئاوازی پیکراوە.

دیارە ئەمەش بۆ پتەوکردنی پەيوەندی نیوانیان و سوودوهرگرتن لە هیز و سەلتەنەتی سولتان منکبەرتی لە دژی براکانی (مەلیک الکامل و مەلیک الاشرف) ئەو بوو مەلیک (معظم) هەلسا بە ئامادەکردنی (دارمرشد)ی کچی گەورە بۆ هاوسەرگیری کردن لەگەڵ سولتان خوارزم (النویری، د.ت، ١٥١/٢٩؛ توفیق، ٢٠١٥، ٩٨)، لە راستیدا سولتان منکبەرتیش لە لای خۆی ئاواتی ئەو بوو کە گرنگی بەم پەيوەندییە بدات بۆ ئەمەش گەورە نێردراویکی خۆی ناردە لای مەلیک (معظم)ی خەزووری بە کۆمەڵی دیاری بەنرخ وەک شمشیر و شتی تر (ابن نظیف الحموی، ١٩٨١، ١٢٠-١٢١)، دیارە مەبەستی منکبەرتیش لەم هاوسەرگیرییە بۆ مسۆگەرکردنی پالێشتی مەلیک (معظم) بوو لە دژی خەلیفە (ناصرالدین الله) (صبرة، ١٩٨٧، ٢٤٥) هەرچەندە بۆ ناوبراو زۆر ئەستەم بوو، کە دژی خەلیفە موسولمانان بوەستی.

دیارە ئەو پەيوەندییە کۆمەلایەتیانەیی خوارزمی و ئەیوبییەکان بەردەوامی هەبوو کاتیک کە مەلیک (صالح نجم الدین) (٦٣٧-٦٤٨/ک/١٢٤٠-١٢٥١ز) سولتان میسر هەولیدا پەيوەندی لەگەڵ خوارزمییەکان پەرەپێدات و خزمایەتیان لە نیواندا بینیتە دی، ئەویش ئەنجامدانی پرۆسەیەکی هاوسەرگیری بوو لە سالی (٦٣٥/ک/١٢٣٨ز) کە مەلیک (صالح) خوشکی خۆی لە دایکیەو بە (برکەخان)ی گەورە میری خوارزمییەکان و کچی ناوبراویش بۆ (مغیث الدین عمر)ی کوپی بخوازیت، لەم رێگەییەو بتوانی پەيوەندییەکان زیاتر توندوتۆڵ بکات و پالێشتی و هاوسۆزیی خوارزمییەکان بۆ لای خۆی گەرم و گۆرتر بکات (ابن العمید، د. ت، ٢٧؛ المقریزی، ١٩٩٧، ٣٩١/١)، شایەنی باسە ئەم پرۆسەییە ژنخوازییە کە بەخشینی خوشکی مەلیک (صالح) بە (برکەخان)

به‌ئەنجامگەيشت، بەلام هيچ ئاماژەيەك نيبە لەسەر ئەوەی كە كچی ناوبراو بە (مغيث‌الدین عمر) دراييت (توفيق، ۲۰۱۵، ۱۰۰).

لە دريژەي ئەو پەيوەندييە كۆمەلایەتییانەي كە لە نيوان خوارزمي و ئەيوبييەكان بوونی هەبوو، هاوسەرگيريكردنی مه‌ليك (شهاب‌الدین غازي) سەرداری ميفارقين بوو لەگەڵ كچی مامی (ئاموزا) (حيسام‌الدین برکه‌خان)ی گەوره سەركرده‌ی خوارزميیەكان لە سالی (۶۳۹/ك/ ۱۲۴۱ز) (الذهبي، ۱۹۹۸، ۴۶/۴۶)، ئەمەش لە چوارچيۆي ئەو ريككەوتنەي كە لە نيوان ئەو دوو هيژە هاتە ئاراوه لەو سالدادا بۆ پاريزگاريكردن لە بەرژەوه‌ندييەكاني يەكتر (سبط ابن الجوزي، ۲۰۱۳، ۳۷۴/۲۲)، ديارە ئەوەي بەلای (مظفر شهاب‌الدین) گرنگ بوو كە پەيوەندي لەگەڵ خوارزميیەكان بەتين و موکوم بکات، بوونی ژمارەيەکی زۆري سەربازی ئازا و راهاتوو لە جەنگ بۆ دەسته‌به‌ركردنی هيژ و توانايەکی گەوره بوو لە بەرانبەر سەلجوقي رۆم و حەلەبيیەكان (الذهبي، ۱۹۹۸، ۴۶/۴۶)، كە سالی (۶۳۸/ك/ ۱۲۴۰ز) دەستیان بەسەر ئامەددا گرتبوو (العمری، ۱۹۷۱، ۲۱۰/۲۷). ابن‌الوردی، ۱۹۹۶، ۱۶۶/۲، بەو پيێهي كە ناوبراو لەو ماوه‌يدا لەگەڵ مه‌ليك مه‌نسوري كۆري مه‌ليك موجاهيدي سەرداری حمس و مه‌ليك (ناصر كۆري عبدلعزیز)ی فەرمانرەوای حەلەب لە ملمانتيیەکی توندابوو (ابن‌العמיד، د. ت، ۳۲).

لە زنجيرەي ئەو پەيوەندييە كۆمەلایەتییانەي كەوا ئەيوبييەكان لەگەڵ خوارزميیەكان پيکیانده‌يتنا، كە مه‌رام و بەرژەونديی سیاسی لەپشت بوو، سالی (۶۴۴/ك/ ۱۲۴۶ز) دواي تيكشكاني خوارزميیەكان بەرانبەر هاوپەيمانيیەتي مه‌ليكه‌كاني ميسر و شام لە دژی مه‌ليك (صالح اسماعيل) سەرداری ديمەشق و خوارزميیەكان، لە شەري نزیک دەريایچه‌ی حمس و پەرته‌وازه‌ بوونی خوارزميیەكان و كوژرانی (بركه‌خان)ی سەركرده‌يان، بەشيکیان پەيوەندييان بە مه‌ليك (ناصر داود)ی سەرداری كەركەوه‌ كرد،

ناوبراویش بۆ زیاتر په‌یوستکردنیان به‌خویه‌وه و سوودوه‌رگرتن له‌توانا سه‌ربازیه‌کانیان هه‌لسا به‌ئه‌نجامدانی په‌یوه‌ندییه‌کی هاوسه‌رگیری له‌گه‌لیان واته‌ ژنیکی لی خواستن و نیوانی له‌گه‌ل توندوتۆل کردن (سبط ابن‌الجوزی، ۲۰۱۳، ۲۹۶/۲۲؛ النویری، د.ت، ۲۰۸/۲۹؛ المقریزی، ۱۹۹۷، ۴۲۷/۱)، له‌دوای ئه‌م پرووداوانه‌دا مه‌لیک (ناصر) له‌هه‌لمه‌تیکیدا بۆ سه‌ر نابلس و قودس به‌پشتیوانی خوارزمیه‌کان توانی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریت (سبط ابن‌الجوزی، ۲۰۱۳، ۲۹۶/۲۲؛ النویری، د.ت، ۲۰۸/۲۹)، دیاره‌ ئه‌م هه‌لوێسته‌ی مه‌لیک (ناصر داود) له‌لای مه‌لیک (صالح نجم‌الدین) جیگای قبوول نه‌بووه‌ بۆیه‌ هه‌لسا به‌ناردنی سوپایه‌ک به‌سه‌رکردایه‌تی (فخرالدین یوسف کورپی شیخ ئه‌لشیوخ) بۆ پرووبه‌پووبوونه‌وه‌ی، له‌ده‌ره‌نجامدا سوپای مه‌لیک (صالح) توانی به‌سه‌ریدا زالبیت و ته‌واوی ناوچه‌کانی گرتبوونی وه‌ک نابلس و قودس و شوینانی دیکه‌ لییان وه‌ربگریته‌وه‌ (ابن‌الواصل، ۱۹۵۳، ۳۶۳/۵-۳۶۴)، هه‌روه‌ها گه‌مارۆشیان خسته‌ سه‌ر شاری که‌رک (ابو‌الفداء، ۱۹۹۹، ۳/۲۱۳؛ العمری، ۱۹۷۱، ۲۱۹/۲۷؛ ابن‌الوردی، ۱۹۹۶، ۱۷۲/۲) و گوشاریان خسته‌ سه‌ر مه‌لیک (ناصر داود) که‌ خوارزمیه‌کان راده‌ست بکات ئه‌وانیش ده‌ست له‌گه‌مارۆکه‌ هه‌لده‌گرن، مه‌لیک (ناصر)یش پیتشنیاره‌که‌ی جیه‌جیکردن (النویری، د.ت، ۲۰۸/۲۹).

لیرده‌دا ئه‌وه‌ی تییینی ده‌کرئ و مایه‌ی هه‌لوه‌سته‌یه‌ له‌خسته‌نپرووی په‌یوندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌نیوان ده‌سه‌لاتدارانی هه‌ردوولا له‌پیتاوی ده‌سته‌به‌رکردنی مه‌رامه‌ سیاسیه‌کانیان په‌نایان بۆ بردووه‌، ئه‌مه‌ش به‌پیتی هه‌لومه‌رج و بارودۆخی ئه‌و کاته‌ی که‌ خۆی له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیاندا ده‌دۆزیه‌وه‌، به‌لام بۆ شوێرکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کان بۆ ناخی چینی گشتی ئاماژه‌یه‌کی ئه‌وتۆمان ده‌سته‌که‌وتوو که‌ گوزارشت له‌ په‌یوندی نیوان ئه‌و دوو نه‌ته‌وه‌یه‌ بکات جگه‌ له‌وه‌ی که‌ باسکراوه‌، ده‌شی هۆکاری ئه‌مه‌ش بگه‌رینینه‌وه‌ بۆ ئه‌و په‌فتار و مامه‌له‌ی که‌وا خوارزمیه‌کان هه‌ر له‌

سەرەتای شاللاوه‌کانیان بۆ ناوچه جیاجیاکانی کوردستان له پێناو داکوتانی رهگی دهسه‌لاتیان، دهستدریژی کردنه سهر سامان و دارایی و ئەنجامدانی رهفتاری نه‌شیاو و ئابروبه‌رانه له دیارترین ئەو فاکته‌رانه‌بن که دهسه‌لاتی خوارزمییان قبول نه‌بووی ئینجا چۆن په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تیان له‌گه‌ڵ خۆش بکه‌ن ده‌بینین ئاماژه‌کان وaman بۆ پرونده‌که‌نه‌وه به‌ر له هه‌لکوتانه سهر شاره کوردیه‌کان خه‌لکی شار ده‌ستیان به‌ قایم کاری شوره و قه‌لاکانیان کردووه و به‌و په‌ری فیداکاری به‌رگریان له شاره‌کانیان کردووه (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۱۰/۴۴۴، ۴۶۷).

باسی چواره‌م: چۆنیه‌تی کوژرانی جلال الدین خوارزمی له‌لایه‌ن کوردان

دوای ئەوه‌ی که‌وا سولتان (جلال‌الدین) له‌ سالی (۶۲۷/۱۲۳۱) له ئەنجامی هاوپه‌یمانه‌تی سه‌لجوقییانی رۆم و ئەیوبی دووچاری شکستیکی گه‌وره‌ هات له‌ شاری خه‌لات (ابن العديم، ۱۹۹۶، ۴۸۷؛ الرهاو المجهول، ۱۹۸۶، ۲/۲۶۴)، هیزه‌کانی خۆی کیشایه‌وه ئازربایجان، ئەم دۆخه‌ی سولتان له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا که به‌رۆکی گرتبوو کاریگه‌ری نه‌رینی له‌سهر داهاتووی خۆی و ده‌وله‌ته‌که‌ی هینایه‌ بوون، به‌و پێیه‌ی که‌وا مه‌غوله‌کان هه‌ره‌شه‌یه‌کی به‌رده‌وام و مه‌ترسیداری سهر ده‌وله‌تی خوارزمی و جیهانی ئیسلامی بوون. دیاره له‌ده‌ستدانی خه‌لات و تیکشکانی سوپاکه‌ی له‌و هه‌ریمه‌ پالنه‌ری به‌هیزبوون که‌وا ئیسماعیلیه‌کانی ئالموت هه‌والی شکستی (جلال‌الدین) به‌ مه‌غوله‌کان بده‌ن و هانیان بده‌ن که ده‌رفه‌تی لاوازی سوپاکه‌ی خوارزمی بقۆزنه‌وه و شاللاویکی تری بکه‌نه سهر (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۴/۳۱۵-۳۱۶؛ السرجانی، ۲۰۰۶، ۸۴)، له‌ توڵه‌ی هه‌لمه‌ته سه‌ربازییه‌کانی خوارزمی سالی (۶۲۴/۱۲۲۷ز) که ته‌نگیان پێ هه‌لچنرابوو، کوشتن و گرتنی ئافره‌ت و مندال و تالانکاری و کاولکارییه‌کی زۆریان به‌رانبه‌ر کرابوو، پێشتریش له سه‌رده‌می سولتان (علاءالدین محمد)ی باوکی ناچارکرابوون به‌

ملکه چبوون و لیسه‌دندی باج و سه‌رانه‌ی سالانه (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۴/ ۳۱۷؛ میرخواند، د. ت، ۶۴۰/۲).

ئەو بارودۆخە‌ی منکبرتی که دووچار‌ی بوو وەکو دەر‌فە‌تییکی زی‌رین بۆ مە‌غۆلە‌کان هاتە پیش، گروپ‌ئیکیان لە هە‌ری‌می (ماوراء النهر) ه‌وه پ‌وویان لە ئێ‌ران کرد، توانیان دە‌ست بە‌سەر شارە‌کانی پ‌ه‌ی و هە‌مە‌دان و هە‌موو ئە‌و ناوچانە‌دا بگ‌رن که دە‌کە‌وتنە سەر پ‌ینگایان، پاشان کشان بە‌رە‌و ئازە‌ربایجان، لە تالانک‌رن و وێ‌رانکاری ناوچە‌کان و جینۆ‌سادی دانیش‌توان دە‌ستی‌ان نە‌پاراست و در‌یغیان نە‌کرد (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۹۱/۱۰)، دیارە مە‌غۆلە‌کان سوودی‌ان لە لاوازی سوپای خوار‌زمی بینی‌وه بە‌ه‌وی هە‌لگە‌ر‌انە‌وه‌ی (غیاث‌الدین) ی برای و (شرف‌الملک) ی وە‌زیرە‌که‌ی بۆیه بە‌سوپایە‌کی سی هە‌زار کە‌سی لە پ‌وباری جە‌یحون پ‌ه‌رینه‌وه‌و زۆر بە‌خێ‌رای ی هە‌ری‌می خور‌اسانیان تێ‌پە‌راند بە‌رە‌و پ‌وژ‌ئاوای ناوچە‌که سالی (۶۲۸/ک ۱۲۳۱ز) گە‌یشتنە ئازربایجان (فهمی، ۱۹۸۱، ۹۰).

ه‌ەرچە‌نده سول‌تان (جلال‌الدین) لە‌گە‌ڵ لایە‌نه ئیسلامییه‌کان ناتە‌با بوو بە‌لام کار گە‌یشته ئە‌وه‌ی کە‌وا پ‌ه‌نا بباتە بە‌ر نامە‌ونا‌مه‌کاری و داواکاری لە خە‌لیفه (المستنصر بالله و مه‌لیک الاشرف الایوبی و سول‌تان علاء‌الدین کیقوبادی سە‌لجوقی پ‌ۆم و حوکم‌ر‌انە‌کانی میافارقین و ئامەد و حوکم‌ر‌انانی تری ولاتی ئیسلامی) که بە هانایە‌وه بچن و سوپای بۆ بنێ‌رن تا بە‌یه‌که‌وه بە‌ره‌نگاریی داگیرکاری مە‌غۆلی بب‌نە‌وه که هە‌ر‌ه‌شه و مە‌ترسییه‌کی گە‌وره‌بوو لە‌سەر جیهانی ئیسلامی، هە‌روه‌کو لە دە‌قی نامە‌که‌یدا دە‌لێ‌ت: ((سوپایە‌کی زۆر و زە‌وه‌ندی تە‌تار وە‌ک می‌روو و مار لە زۆری و د‌ریدا بە‌رە‌و رومان بە‌رێ‌که‌وت‌وو، ئە‌گەر لێ‌ی گە‌رێ‌ن و بە‌گ‌ژیدا نە‌چینه‌وه ئە‌وا قە‌لا و شارە‌کان ناتوانن خۆی لە‌بە‌رپ‌اگ‌رن، ترس و تۆ‌قاندن کە‌وت‌وته هە‌ناوی دانیش‌توانی ئە‌م هە‌ری‌مه‌وه، ئە‌گەر ب‌روخیم نی‌وانی ئی‌وه و ئە‌وان خالی دە‌بێ‌ت، ئی‌وه ناتوانن بە‌ر بە‌م دوژمنە بگ‌رن، کە‌واتە من بۆ

ئۆيۈە لە جىياتى بەربەستىكم، ھەر يەككەك لە ئۆيۈە با بە پۆلە سەربازىكەوھە بە ھاوارمانەوھە بىت، ھەر كە ھەوالى رېككەوتن و يەكگرتنى ئۆيمەيان پىگەشت بەمە ھىزوپىزىيان لاواز دەبى و پىشتيان دەشكى، سەربازانى ئۆيمەش گىيانى غىرەتيان بەبەردا دەكرىتەوھە و بەسەرياندا سەردەكەوين)) (الھەمزانى، د. ت، ٤٤/١؛ الصلابى، ٢٠٠٩، ١٨٩-١٩٠)، بەلام ھىچيان وھلاميان نەدایەوھە و بەھانایەوھە نەچوون (الھەمزانى، د. ت، ٤٤/١؛ سلیم، ٢٠٠٠، ٢٩-٣٠)، ديارە ئەمەش ھۆكارەكەى بۆ پەيوندى نالەبارى دەولەتى خوارزمى و سولتان (جلال الدين) دەگەرپىتەوھە لەگەل ھىزە ئىسلامىيەكان لە رابردوودا وەك لە پىشتەر ئاماژەى پىكراوھە.

مەغۇلەكان دەستيان بەسەر شارى مەراغەدا گرت، دواى ئەوھى دانىشتوانى شار بېريارى گۆپرايەلى و رادەستكردى شارياندا لە بەرانبەر پىدانى ئەمان (على، ١٩٩٢، ٥٣) بەلام ھىزى ناوبرا و دەستيان بە كوشتن و لەناوبردى ئاكنجىيەكانى شار و كاوكارى و تالانكارى مال و سامانى خەلكى كرد، ترس و دلەپاوكى زورىان لە تەواوى ھەرىمەكە بىلاوكردەوھە (ابن الاثير، ٢٠٠٣، ٩١/١٠؛ ابن الواصل، ١٩٥٣، ٣٢٠/٤)، ئەمەش فشارىكى زورى لەسەر سولتان (جلال الدين) دروستكرد، كە نەيتوانى لەو ھەرىمە بىننيتەوھە، بەلكو بېرى لە بەجىھىشتنى كەردەوھە و رايكرد بۆ ناوچەكانى دىكەى كوردستان (حمدالله مستوفى، د. ت، ٥٠٠)، لە ئاماژەيەكدا ھاتوھە سولتانى خوارزم لە نزيك ئورمىيە و شىنۆ ئوردووى ھەلدابو ھىزىكى گەورەى مەغۇلەكان پەلامارياندا كە سەرخوش و بىئاگا لىي خەوتبوو نيازى ئەوھى ھەبوو پەنا بباتە بەر سولتان (مظفرالدين كوكبورى) لە ھەولير، بەلام لەگەل پەلامارى مەغۇلەكان ھىزەكەى پەرت و بىلابوون و خۆشى بەتەنيا لە دەستيان دەرباز بوو (خوافى، ١٣٨٤، ٧٧٧/٢)، سەرھتا روى كەردە خەلات، بەلام ئەم جارەيان بە خەلاتىەكانى راگەياند كە بۆ شەركردن نەھاتوھە بۆ ھەرىمەكەيان بەلكو بۆ رزگاربوون لە دەستى مەغۇلەكانى ھەلاتوھە، داواى يارمەتى لىكردن لە رىگەى نامەيەك بۆ

بریکاری مهلیک (الاشرف) ئه یوبی له بهرینه بردنی خهلات (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۴۹۲/۱۰؛ علی، ۱۹۹۲، ۴۷).

له مانگی رهمه زاندا مه غۆله کان به دوایه وه بوون سولتان توانی له دهستیان رابکات و په نا بباته بهر شاری ئامه د بهو پنییه ی فه رمانر ه وای شاره که مهلیک (مسعود) ئه رته قی به لینی پیدابوو که په نای بدا، به لام له به لینه که ی پاشگه ز بووه و ناپاکی له گه ل کرد به وه ی که ده رگای شاری به پرودا داخست و به وه شه وه وازیان لی نه هینا به لکو به به ردبارانکردن له سه ر شووره ی شار و سوکایه تیپیکردن ده ریانکرد و له ئامه دیان دوورخسته وه (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۰۸/۲۲-۳۰۹)، که سولتان له هانا و یارمه تی ئامه د بی ئومید بوو، پووی کرده چیاکانی ده وروبه ری میافارقین و گه یشته گوندیکی سه ر به شاری ناوبراو (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۰۹/۲۲)، به پپی ئاماژه ی (ابن الواصل) ویستی بچپته لای مهلیک (مظفر شهاب الدین غازی) سه رداری میافارقین بو خو په نادان و ونبوون له چاوی مه غۆله کان، (أوترخان) ی سه رکرده ی سه ربازی سولتان هاوکات خالیشی بوو لینی جیاببووه و رویشتبوو بو لای (شهاب الدین غازی) (۱۹۵۳، ۳۲۲/۴؛ به هرامی نیا، ۲۰۰۸، ۲۱۲)، به لام به پپی ئاماژه ی (حمدالله مستوفی) داوای له کوردیک کردووه بیگه یه نپته لای (مظفرالدین کوکبوری) له هه ولیر (د . ت، ۵۰۰) له م ماوه یه دا کومه لیکی سه ربازی مه غۆلی نزیکه ی بیست و پینج کهس پیی ده زانن و دوا ی ده که ون سولتانیش دوانیان لی ده کوژی و له دهستیان راده کا خوشی به ته نیا ده مینپته وه هاوه له کانی په رت و بلاو ده بن (النسوی، ۱۹۵۳، ص ۳۸۱؛ عبدالستار، ۲۰۱۴، ۴۷۷)، خو ی ده که وپته دهستی کوردانی ناوچه که له گوندیکی سه ر به میافارقین له لایه ن کوردیکه وه ده کوژی له بری خوینی براکه ی که له شه ری داگیرکردنی خهلات له لایه ن (جلال الدین) وه کوژرابوو (القزوينی، ۱۳۱۵، ۱۱۷؛ ابن تغری البردی، د. ت، ۲۷۵).

کاتیک هه‌والی کوژرانی سولتان (جلال‌الدین به مه‌لیک الاشرف الایوبی) حوکمرانی دیمه‌شوق گه‌یشت، پیی وابوو له‌مه‌ودوا دهره‌نجامی خراپی و کاریگه‌ری له‌ناو‌چوونی ئەو ده‌بینین له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌غوله‌کان، وتی: ((ئەو به‌ربه‌ستیک بوو له‌ نیوان ئیمه و ته‌ته‌ره‌کان وه‌ک ئەو به‌ربه‌سته‌ی له‌ نیوان ئیمه و یه‌ئجوج و مه‌ئجوجدا)) (ابن الکثیر، ۲۰۱۰، ۱۸۴/۱۵). سه‌باره‌ت به‌ مه‌لیک (شهاب‌الدین غازی) سه‌رداری میافارقین فه‌رمانی کرد بکوژه‌که‌ی (جلال‌الدین) ی بیننه‌ به‌رده‌می، که هینایان دانی به‌ کوشتنی سولتان ناو ئەسپ و زین و شمشیره‌که‌شی له‌گه‌ل خوی هینابوو، له‌ پیشدا ئاماژه‌مان پیکردبوو که (أوترخان) ی سه‌رکرده‌ی سه‌ربازی خوارزمی و کومه‌لیک له‌ ده‌ست و په‌یوه‌ندی سولتان چوو‌بوونه لای (مظفر شهاب‌الدین) و له‌ کوشکه‌که‌ی ئەودا نیشته‌جی بوو‌بوون، که ته‌رمی سولتانیان له‌ گونده‌که‌ هینایه‌ لای مه‌لیک (مظفر شهاب‌الدین)، (أوترخان) ی پاسپارد بۆ بینینی ئەویش که بینی ده‌ستی کرد به‌گریان و راستیی کوژرانی سولتان بۆ مه‌لیک پشت‌راست کرده‌وه، هه‌ر به‌و شه‌وه ته‌رمی سولتانیان ناشت و گوهره‌که‌یان له‌ ترسی هه‌لدانه‌وه شوینبزر کرد (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۱۲/۲۲؛ سلیم، ۲۰۰۰، ۳۶). پاشان مه‌لیک (مظفر) فه‌رمانی کرد به‌ کوشتنی بکوژه‌که‌ و براکه‌ی و که‌سه‌ نزیکه‌کانی و ته‌نانه‌ت گه‌وره‌ی گونده‌که‌ش له‌ تۆله‌ی کوشتنی سولتان (جلال‌الدین)، هه‌رچه‌نده‌ زیده‌پوویی له‌ گیرانه‌وه‌ی (ابن العمید و الدواداری) دا به‌دیده‌کری که ده‌لین: (مظفر شهاب‌الدین) فه‌رمانی کرد به‌ کوشتنی کوی خه‌لکی گونده‌که‌ به‌ گه‌وره‌ و بچووک بۆ ته‌مبیکردنی خه‌لکی (د. ت، ۱۷؛ ۱۹۷۲، ۳۰۳/۷)، ئەگه‌رچی ئەمه‌ ناچیته‌ چوارچیوه‌ی لوژیک و عه‌قلانیه‌ته‌وه له‌ تۆله‌ی که‌سیک گوندیک قه‌تل و عام بکری.

دوا‌به‌دوای کوژرانی سولتان جلال‌الدین منکبرتی له‌ ناوه‌راستی شه‌والی سالی (۶۲۸/ک/۱۲۳۱ز) کوتایی به‌ ده‌وله‌تی خوارزمی هات (العبود، ۱۹۸۷، ۴۱)، شوینکه‌وته و سه‌ربازه‌کانیشی په‌راگه‌نده‌ی ولاته‌کانی

سهلجووقى رۆم و سنوورى دهولتهى ئەيوبى لە كوردستان و شام و مىسر و دهولتهى عەباسى بوون (الجوزجاني، ۲۰۱۳، ۴۷۶/۱؛ صبرة، ۱۹۸۷، ۲۶۹)، وەكو ئاماژەمان پێكرد (أوترخان)ى خالى سولتان و كۆمەلىك لە دەست و پێوەندەكانى چووبوونە لای مەلىك (مظفر شهابالدين) لە ميفارقين، هاوسەرەكەى سولتان و نۆكەر و هيزيكى گەورەى سەربازى بەرەو شارى حەرەان پوشتن و داوايان لە (مير صواب)ى حوكمرانى جەزيرەى سەر بە مەلىك (الكامل)ى ئەيوبى كرد پەنايان بدات، هەرچەندە لە پيشدا پەنايدان بەلام لە داوييدا هەلوێستى نەشايوان بەرانبەر ئەنجامدان، وەك چەكکردنى سەربازەكانيان و لێسەندنى مال و سامانيان و بەندکردنى هاوسەرى سولتان لە قەلاى حەرەان، پاشان بەرەو ديمەشق بەرپێكراو لەوێ نيشتهجى كرا (ابن نظيف الحموى، ۱۹۸۱، ۲۲۹).

دەربارەى دۆستەكەى سولتانىش ناوبراو لای هەندى لە هاوەلانى داينابوو، بەلام كە هەوالى ونبوونى سولتانىان پێگەيشت برديانە بەغدا و بە ديارى پيشكەش بە خەليفە (المستنصر بالله)يان كرد، ئەويش تا كوچى داويى كرد لە هەموو دۆستەكانى ديكەى باشتر سەير دەكرد (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۲۳/۴).

باسى پێنجەم: پەيوەندى پاشماوێ سوپای خوارزمى لەگەڵ كوردە ئەيوبىيەكانى شام و جەزيرە.

دواى كوژرانی سولتانى خوارزم، دوازدە هەزار سواره لە سوپاكەى پەنايان برده بەر سولتانى سهلجووقى رۆم (علاءالدين كيقوباد) (۶۱۶-۶۳۴/۱۲۱۹-۱۲۳۷ز)، بەلام كە سالى (۶۳۴/۱۲۳۷ز) سولتانى ناوبراو كوچى داويى كرد تەختى حوكمرانى بۆ كۆرەكەى (غياثالدين كىخوسرو) بەجیهيشت، سولتانى نوێش كە دەستبەكار بوو بۆ چەسپاندنى دەسلەلاتەكەى يەكێك لە فەرماندەكانى خوارزمى بە ناوى (قيرخان)

دهستگیرکرد و خستیه بهندیخانه، خوارزمیه‌کانی تر له ترسی مهرگ و مامه‌له‌ی توندی سولتانی نوێ له به‌رانبه‌ریان له ولاتی سه‌لجوقی رایانکرد، به‌لام له ریگادا هه‌رچی به‌رده‌ستیان کهوت له دزی و تالانی له‌گه‌ل خویان رایان مالی و ده‌ستیان لی نه‌پاراستن، ئینجا په‌نایان برده‌به‌ر مه‌لیک (صالح نجم‌الدین)ی کورپی مه‌لیک (الکامل)ی ئه‌یوبی (ابن العدیم، ۱۹۹۶، ۴۹۱؛ ابو فداء، ۱۹۹۹، ۱۹۵/۳)، فه‌رمان‌په‌وای ئامه‌د و حوسنکیفا و چه‌ران و په‌قه و په‌ه او سروج و سه‌ریکانی (رأس العین) و ئه‌و شوینانه‌ی سه‌ر به‌و شارانه‌ن (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۱۳۴/۵)، مه‌لیک (صالح)یش به‌پاویژکردن له‌گه‌ل مه‌لیک (الکامل)ی باوکی توانی په‌زامه‌ندی وه‌رگری، شوینیکی بۆ داب‌پین له‌ جه‌زیره‌ نیشته‌جێی کردن له‌ خزمه‌تی خۆی به‌کاریده‌هێنان (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۱۳۵/۵)، بۆ نمونه‌ توانی به‌ پشتیوانی خوارزمیه‌کان ده‌ستگیریت به‌سه‌ر سنجار و نوسه‌یبین و خابوور (الدواداری، ۱۹۷۲، ۷/ ۳۱۹؛ المقریزی، ۱۹۹۷، ۱/ ۳۸۰).

سه‌لجوقیه‌کان درکیان به‌م بۆشاییه‌ کرد که به‌ پۆیشتنی خوارزمیه‌کان له‌ هیزی سه‌ربازیان دروست بوو و کاریگه‌ری نه‌رینی له‌سه‌ر بالانسی هیز هه‌بوو، بۆیه‌ زۆر هه‌ولیاندا که هه‌رچۆنی بی متمانه‌یان بۆ دروستبکه‌ن و بیان گه‌پینه‌وه‌ له‌ ریگه‌ی ناردنی نامه‌ به‌ (مجیرالدین ترجمان)ی نێردراویان، به‌لام هه‌وله‌که‌یان بی ئاکام بوو که نه‌یان‌توانی قه‌ناعه‌تیان پێ بکه‌ن (ابن بیبی، ۱۹۹۳، ۲۶۳).

هه‌ر له‌ سالی (۶۳۴/ ۱۲۳۷ز) که‌ ناکۆکی و ناته‌بایی له‌ نیوان مه‌لیک (الکامل) و مه‌لیک (الاشرف) دروست بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (الاشرف به‌ الکامل)ی راگه‌یاند تۆ ناوچه‌کانی پۆژه‌ه‌لاتی ئه‌یوبیت هه‌مووی بۆ خۆت بردووه‌ ته‌نها دیمه‌شقت بۆ من هیشته‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ش خوارزمیه‌کانی له‌ دژی براکه‌ی به‌کاره‌یتان، مه‌لیک (الکامل)یش بۆ چاوگرتن و بێده‌نگکردنی ناوبراو ده‌هه‌زار دیناری بۆ نارد، به‌لام مه‌لیک (الاشرف) نه‌ک به‌مه‌ رازی

نەبوو بەلکو سەرزنەشتی کرد (الدواداری، ۱۹۷۲، ۷/ ۳۱۷)، کاتی لە سالی (۱۲۳۸/ک/۶۳۵) (غیاث الدین کيخوسرو) پەلاماری شارى ئامەیدا و گەمارۆی خستەسەر تورانشای کوری (صالح نجم الدین)، خوارزمییەکان پۆلیکی کاریگەریان بینی شانەشانى ئەيويیەکان لە بەرەنگاربوونەوهی سەلجوقییەکانی رۆم کە هەوالیان پیگەشت بەپەلە بە هانایانەوه چوون و پاشەکشەیان پیکردن و نەیانەشت هیچ دەستکەوتیان هەبى (ابن العديم، ۱۹۹۸، ۴۹۸).

لە سالی (۱۲۳۸/ک/۶۳۵) خوارزمییەکان لە مەلیک (صالح) هەلگەرانەوه، ویستیان دەستگیری بکەن بەلام ناوبراو رایکرد بۆ سنجار ئەوانیش دەستیان بە تالانکردنی ناوچەکە کرد (الذهبی، ۱۹۸۵، ۳/ ۲۲۱)، هەر لەو سالەدا مەلیک (الکامل)ی ئەيویی کۆچی دوایی کرد، کە (بدرالدین لؤلؤ)ی فەرمانرۆی موسل بە مردنی زانی بە هیژیکى زۆرەوه پەلاماری سنجاری دا و ئابلقەى شارەکیدا (ابن العمید، د. ت، ۲۷)، بۆ پزگاربوون لە ئابلقەى ناوبراو مەلیک (صالح) بە نهینی (بدرالدین سنجاری) قازی شارەکەى ناردە لای خوارزمییەکان و توانی ئاشتیان بکاتەوه و بەئینی ئەقتاعی رەها و حەرانی پێدان کە بەلای لؤلؤی لەکۆلبکەنەوه (الذهبی، ۱۹۸۵، ۳/ ۲۲۱)، ئەوانیش بە هانایەوه چوون و هیژشیان کردە سەر سوپای لؤلؤ دواى شەڕیکى گەرم سوپای ناوبراویان تیکشکاند و رایکرد بۆ موسل، تەواوی سامان و کەلوپەل و ئەسپەکانیان بوونە دەستکەوتی شەڕ بۆ خوارزمییەکان (ابن العمید، د. ت، ۲۷)، هەموو ئەو کالای دەستکەوتانەى کە لە لؤلؤیان دەستکەوتبوو بە جۆریک نرخى بازاری دابەزاندبوو هەر شتیک ئەگەر نرخى سەد دەرهم بووبى بە پێنج دەرهم دەفرۆشرا یان بە سى سەد دەرهم بووبى بوو بە بیست دەرهم، دەستکەوتەکانیان لە نیو خویان دابەشکرد، وەکو (سبط ابن الجوزى) دەلى: ((بۆ هەتاهەتایە پێی دەولەمەند بوون)) (۲۰۱۳، ۲۲/ ۳۴۵)، سالی (۱۲۳۹/ک/۶۳۶) مەلیک (صالح) هەریمی رۆژەلاتی ئەيویی بە

سوپای حەلەب لە منبج بوو بەم هەوالە زۆر دڵتەنگ بوون چونکە سوپاکەیان لە ڕووی ژمارەوه زۆر لە هی ئەوان کەمتر بوو، هەردوو هیژەکە لە گوندی بیرەیی سەر ڕووباری فورات بەیەک گەیشتن لە دۆلی بزاعا دواى شەڕیکی گەرە مەلیک (صالح کۆری مەلیک ئەفضل) ی کۆری سولتان (صلاح الدین) خاوەنی سمیسات و زۆری تر کوژران، مەلیک (معظم تورانشا) بەدیل گیرا و تالانکاریهکی زۆر کرا (ابن العدیم، ١٩٩٨، ٥٠٢-٥٠٣؛ ابو فداء، ١٩٩٩، ٢٠٤/٣)، دواى گیرانی تورانشا (بدرالدین لؤلؤ) بردیهوه موسڵ و پاشان ڕادهستی سوپای حەلەبی کردەوه (ابوفداء، ١٩٩٩، ٢٠٥/٣).

خوارزمییهکان لە شالاوو و یتراکاری و تالانکارییهکانیان بەردەوام بوون لە بزاعا و ئەلباب و منبج دەستیان نەپاراست لە کوشتن و گرتنی ژن و مندال ئازار و ئەشکەنجەدانیان، خەڵکیکی زۆر ڕایانکر بوو حەلەب، لە شارێ منبج کۆمەڵیک ئافرەت پەنایان بردبوو بەر مزگەوت لەوێش وازیان لی نەهێتانبوون بەلکو کاری ناپهوا و ئابووبەریان پێ کردبوون (ابن العدیم، ١٩٩٨، ٥٠٤؛ ابن الواصل، ١٩٥٣، ٢٨٥/٥)، کاتی که ئەم هەوالە بە مەلیک (منصوری کۆری مەلیک مجاهدی) سەرداری حمس گەیشت، لە بەرەیی شەڕی فەرەنجەکان بوو که مەبەستی هەڕیمەکەیی ئەویان کردبوو نزیکەیی چەند هەزار سەربازیکی دیمەشقی لەگەڵداوو، نێردراویکی ناردە لای مەلیک (صالح اسماعیل) (ابن الواصل، ١٩٥٣، ٢٨٦/٥)، داواى لێکرد تا بە یەکهوه ڕووبەڕووی هێرشکاری و تالانکاریی خوارزمییهکان ببەوه، لەگەڵ مەلیک (ناصر کۆری عبدالعزیز) سەرداری حەلەب هاوپەیمانییهتیان پێکھێنا، هەرچەندە ئەوکاتە خوارزمییهکان گەرانبوونەوه ئەقتاعەکانیان بەلام ئەوانیش بەو مەبەستە لە حەران کۆبوونەوه و دووبارە پەلاماری حەلەبیان دایەوه هەر لە ڕیگادا دەستیان کرد بە خراپەکاری و سووتاندنی گوندەکانی حەلەب (ابن العدیم، ١٩٩٨، ٥٠٥؛ ابو فداء، ١٩٩٨، ٢٠٤/٣).

له ته‌واوی له‌شکرکێشی و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی سوپای حه‌له‌ب له‌گه‌ڵ خوارزمیه‌کان ساڵی (٦٣٨/ک/١٢٤١ز) توانیان شکستیان پێ به‌یئن و ده‌ست به‌سه‌ر حه‌ران و سروج و په‌ها و سه‌ریکانی و جوموله‌ین و ئەلموز و په‌قه و خابوور و قیرقیسیادا بگرن (ابن الع‌دیم، ١٩٩٨، ٥٠٨)، توانیان خوارزمیه‌کان راوبنن تا په‌نایان برده به‌ر شاری عانه‌ی سه‌ربه‌ خه‌لیفه، هه‌ر له‌ هه‌مان کاتیشدا (بدرالدین لؤلؤ) ده‌ستی به‌سه‌ر نوسه‌یه‌یین و دارا داگرت که له‌ ژێر ده‌ستی خوارزمیه‌کاندا بوو (سبط ابن الجوزی، ٢٠١٣، ٣٧١/٢٢؛ ابن الواصل، ١٩٥٣، ٢٩٤/٥)، به‌پێی ئاماژه‌ی (ابن الواصل) مه‌لیک (ناصر) حه‌ران و په‌ها و سه‌ریکانی و په‌قه و سروج و ئەلموزیان خسته‌ سه‌ر حه‌له‌ب، مه‌لیک (منصور)یش قرقیسیا و خابووری بو‌خوی برد (١٩٥٣، ٢٩٥/٥).

هه‌رچی په‌یوه‌ندی خه‌لافه‌ی عه‌باسیه‌ ئه‌وا خه‌لیفه‌ المستنصر بالله (٦٢٣-٦٤٠/ک/١٢٢٦-١٢٤٣ز) له‌و رۆژگا‌رده‌دا له‌گه‌ڵ خوارزمیه‌کان باش و له‌باربوو به‌ هۆی په‌یدا‌بوونی مه‌ترسی مه‌غۆله‌کان له‌ سنووره‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی، که‌ دوا‌ی کوژرانی سولتان (جلال‌الدین) چوار هه‌زار سواریان په‌یوه‌ندیان به‌ خه‌لیفه‌وه‌ کردبوو له‌ خزمه‌تیدا بوون (ابن نظیف الحموی، ١٩٨١، ٢٦٠).

سه‌باره‌ت به‌ مه‌لیک (جواد) که‌ ده‌ستی به‌سه‌ر سنجا‌ردا گرت ساڵی (٦٣٧/ک/١٢٤٠ز) عانه‌ی به‌ خه‌لیفه‌ فرۆشت پاشان په‌یوه‌ندی به‌ خوارزمیه‌کانه‌وه‌ کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی (بدرالدین لؤلؤ) سنجا‌ری لی‌ داگیرکرا (ابن الفوطی، د. ت، ٧٨) ئه‌ویش به‌ره‌و غه‌ززه‌ رۆیشت نامه‌ی بۆ مه‌لیک (صالح نجم‌الدین) فه‌رمانه‌وه‌ای میسر نووسی داوا‌ی لی‌کرد که‌ دا‌ده‌ی بدات و خزمه‌تی بکات، به‌لام ریگه‌ی پینه‌دا مه‌گه‌ر خراپه‌کاری له‌ناو سه‌ربازان بنیته‌وه‌، پاشان په‌نای برده به‌ر عه‌کا لای فه‌ره‌نجه‌کان، دواتر مه‌لیک (صالح عماد‌الدین)ی مامی نامه‌ی بۆ نووسی که‌

بجیته لای، هه‌رکه گه‌یشت به‌ندی کرد و پاشان خنک‌اندی و له‌ناوی برد
(ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۲۹۶/۵-۲۹۷؛ ابو فداء، ۱۹۹۸، ۲۰۵/۳).

له راستیدا ئه‌وه‌ی خوارزمیه‌کان پیتی هه‌لسابوون له‌و ماوه‌یه‌دا
مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی نابوووه‌ه له‌سه‌ر جیهانی ئیسلامی به‌گشتی و
ئه‌یوبیه‌کان به‌تایبه‌تی، به‌و پتیه‌ی که‌وا گوشاری خاچدروشمه‌کان له
پوژئاوا بو سهر ناوچه‌کانی قه‌له‌مه‌ره‌وی ئه‌یوبیه‌کان له‌لایه‌ک و
هه‌ره‌شه و له‌شکرکیشییه‌کانی مه‌غو‌له‌کان له‌ پوژه‌لات له‌لایه‌کی دیکه
به‌رده‌وامیان هه‌بوو (صبرة، ۱۹۸۷، ۲۸۸).

یه‌که‌م: پێککه‌وتنی خوارزمیه‌کان له‌گه‌ل (مظفر شهاب‌الدین) فه‌رمان‌په‌وای
میا‌فارقین:

سالی (۶۳۹هـ/۱۲۴۲م) خوارزمیه‌کان په‌نایان برده‌ به‌ر خه‌لیفه له
شاری عانه پاشان پرویان کرده موس‌ل لای (بدرالدین لؤلؤ) داوای شاری
نوسه‌بینان لی کرد (المقریزی، ۱۹۹۷، ۴۱۲/۱؛ الهسنیانی، ۲۰۰۶، ۱۶)،
ئه‌ویش شاره‌که‌ی پێ سپاردن به‌ پێککه‌وتن له‌گه‌ل (مظفر شهاب‌الدین
غازی) سه‌رداری میافارقین، له‌ هه‌مان کات نێردراوێکیشی نارد هه‌لب
تا‌کو له‌م پێشها‌ته نوێیه ئا‌گاداریان بکاته‌وه و داوای هاو‌په‌یمانییه‌تیشی لی
کردن به‌لام هه‌لبیه‌کان به‌مه‌ رازینه‌بوون (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۰۵/۵)،
که‌ خوارزمیه‌کان گه‌یشتنه لای (مظفرالدین) له‌گه‌لی پێککه‌وتن ئینجا
به‌ره‌و میافارقین به‌ پێککه‌وتن و له‌ لای مانه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی
که‌ سه‌ربازانی هه‌لب پێیان گه‌یشتن شه‌پێکی گه‌وره له‌ نیوانیاندا پرویدا
له‌هه‌مان کاتدا ناوچه‌که به‌ره‌و پووی تا‌لانکارییه‌کی زۆر بوویه‌وه (سبط
ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۷۴/۲۲)، دواتریش ئا‌گره‌به‌ستیک ها‌ته کایه‌وه
سولتانی رۆم خوارزمیه‌کانی کردن به‌ دوو به‌ش به‌شیکیان ئه‌وانه‌ی له
ده‌وربه‌ری سنوره‌کانی ئه‌و ده‌ژیان سه‌ربه ده‌وله‌تی ئه‌و بن و له
ناوچه‌کانی ژێر قه‌له‌مه‌ره‌وی سه‌لجوقی نیشته‌جێبن، (شهاب‌الدین

غازی)ش چووہ ناو ئو ئاگر بہ ست و ریککھوتن (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۰۵/۵)، لہ لایہ کی تریش مہلیک (سعید نجم الدین غازی کوری مہلیک منصور ناصر الدین خاوهنی ماردین^(۶) ریککھوت لہ گہل مہلیک (ناصری) سہرداری حہلب کہ سہربازہکانی بگہرینیٹتہوہ حہلب (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۰۶/۵).

سالی (۱۲۴۳/ک ۶۴۰ز) حہلبیہکان سوپایان تہیار کرد و بہرہو رۆژہلات بہرکھوتن، لہہمان کاتدا مہلیک (شہاب الدین غازی) و خوارزمیہکان پہلاماری سہریکانییاندا، دہانیشتوانہکھی خویان لہ قہلا قایم کرد، خوارزمیہکان توانیان لہ قہلا بچنہ ژوورہوہ و ہموو سہربازہکانی قہلایان گرتن و بردیان (ابن العدیم، ۱۹۹۶، ۵۱۰)، پاشان مہلیک (منصور) و سہربازانی حہلب گہیشتنہ حہران و بہرہو ئامہد بہرکھوتن، (شہاب الدین غازی) و خوارزمیہکان گہرانہوہ میافارقین و سہربازانی سہریکانیان ئازادکردن، مہلیک (منصور) لہ ئامہد لہ گہل سہرکردہ سہربازیہکانی سہلجوقی کۆبوونہوہ بہو پیئہی کہوا لہو ماوہیہدا باجی سالانہی دہدایہ سولتانی سہلجوقی رۆم و سکھی دراوی بہ ناوی ئو لیتدہدا (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۰۹/۵).

شایانی باسہ لہو کاتدہا دۆخیک ہاتہ ئاراوہ کہ لہ بہرژہوہندیی مہلیک (مظفر) نہبوو بہوپیئہی مہغۆلہکان لہ دہوروبہری سنوورہکانی سہلجوقی بہ دیاریکراوی لہ شاری ئہرزہرۆم تہنگیان بہ سوپای سہلجوقی ہہلچنی بوو ہیرشہکانیان بۆ سہر خارپیت چرکردبووہوہ، لہ ترسی مانہوہیان مہلیک (منصور) گہپایہوہ سہریکانی، ہہر لہ ہہمانہکاتدا مہلیک (مظفر) و خوارزمیہکان پہلاماری دونہیسہری سہر بہ ماردینیاندا (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۱۰/۵)، پاشان (مظفر الدین) و سہرداری ماردین و خوارزمیہکان ریککھوتن کہ پہلاماری ناوچہکانی موسل بدہن و تالان و ویرانی بکەن ئوہ بوو لہ ماردین بہرہو خابور

بەریکەوتن (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۷۴/۲۲)، دیارە مەلیک (منصور) لەم ھەوالە بێئاگا نەبوو ھەتتا ئەم کۆمەلە بەرھەو خابور بەریکەوتوون و سەربازەکانیان چۆنەتە مەجدەل ژمارەیان زۆر بوو بە ھۆی ئەو ھەوای کۆمەلیک تورکمانیان لێ کۆبوونەتەو بە سەرکردایەتی (امیر کوری دودی) (ابن العدیم، ۱۹۹۶، ۵۱۲).

مەلیک (منصور) و ھەلبەبەکان سواری ئەسپەکانیان بوون و بەریکەوتن بۆیان، لە ۲۳ی مانگی سەفەری (۱۲۴۳/ک/۶۴۰ز) ھەردوو سوپا بەرھەو ڕووی یەکتەر بوونەو، مەلیک (مظفر شەھاب الدین) ڕایکرد و گەڕایەو ھەوای مەفارقین، خوارزمییەکان بەشیکیان ھۆیان بەدەستەو ھەوای ئەوانی تیش پەرتەوازە بوون و لە نوسەبەیی یەکتریان گرتەو، تەواوی کەلوپەل و ئاژەل و ئافرەتەکانی لەگەڵیان بوون دەستیانبەسەرداگیرا، مەلیک (منصور) دەستی بەسەر خەزینەیی مەلیک (مظفر شەھاب الدین) دا گرت، تەواوی ئەو کالای و کەلوپەل و ئاژەلانی لێیان تالان کرا لە شارەکانی موصل و ھەلب و ھەما و ھەرزەن فرۆش کران (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۷۵/۲۲).

لە جەمادی کۆتایی ھەمان سالدا خوارزمی و تورکمانەکان دەستیان کردەو بە خراپەکاری لە ھەریەمی جەزیرەدا، سوپای ھەلبەبەش بە سەرکردایەتی (جەمال الدولە) بەرھەو سەریکانی بەریکەوتن، خوارزمییەکانیش لەگەڵ مەلیک (سەید نجم الدین) سەرداری ماردین پەیوەستی یەکتەر بوون جاریکی تر بەرھەنگاری ھەلبەبەکان بوونەو، بەلام ئەمجارەیان نوینەری سولتانی سەلجوقی (میر شەمس الدین اسفەھانی) ھاتە نێوانیان بۆ ئەو ھەوای ئاشتیان بکاتەو، بەو شیوەیە سەریکانی بەخشی بە سەرداری ماردین و خاریتی بۆ خوارزمییەکان دیاریکرد و خەلاتیش بۆ مەلیک (مظفر شەھاب الدین غازی) (ابن العدیم، ۱۹۹۶، ۵۱۴)، سەربازانی ھەلب لەگەڵ نوینەری سەلجوقی گەڕانەو ھەلب، داوای لە مەلیک

(ناصر) ی فرمانروایان کرد که سوپایه ک ناماده بکن بؤ به‌رنگار بوونه‌وه‌ی مه‌غوله‌کان، له راستیدا ئه‌نجامدانی ئاشتی له نیوان ئه‌و هیزانه‌ی که باسکران و ئه‌و ناوچانه‌ی که پینان به‌خسرا له پیناوی پیشگرتن و دوورخستنه‌وه‌ی فشاری مه‌غوله‌کان بوو له هه‌ریمه‌که (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۳۱۴/۵).

دووهم: پۆلی خوارزمیه‌کان له کیشه و ململانی نیوان مه‌لیک ئه‌یوبیه‌کانی میسر و شام:

له سالی (۶۴۱/ک/۱۲۴۴ز) وتویژ و نامه‌گوپینه‌وه له نیوان (صالح نجم‌الدین) ئه‌یوبی فرمانروای میسر و (صالح اسماعیل) ئه‌یوبی فرمانروای دیمه‌شق هاته ئارا له‌سه‌ر ئاشتبوونه‌وه، به‌پیتی ئاماژه‌ی (ابن الواصل) ی هاوسه‌رده‌می پووداووه‌کان دهرده‌که‌ویت له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌هوتن که حوکمرانیی دیمه‌شق بؤ مه‌لیک (صالح اسماعیل) بی، به‌لام له دیمه‌شق و حه‌له‌ب و حمس و هه‌موو ئه‌و ناوچانه و تار به‌ناوی مه‌لیک (صالح نجم‌الدین) بخویندریته‌وه و سکه‌ی دراویش به‌ناوی ئه‌و لیبدری (۱۹۵۳، ۳۲۸/۵)، هه‌روه‌ها هه‌ریه‌ک له (مغیث‌الدین عمر کوری صالح نجم‌الدین و حسام‌الدین کوری عه‌لی هزبانی له‌لای صالح اسماعیل) له به‌ندیخاندان بوون ئازادبکری. (صالح اسماعیل) (حسام‌الدین هزبانی) ی ئازادکرد و په‌وانه‌ی میسری کرد، به‌لام (مغیث‌الدین عمر) ی هیشته‌وه ئه‌مه‌ش دۆخه‌که‌ی ئالۆزتر کرد (أبو فداء، ۱۹۹۹، ۳۰۹/۳)، بۆیه له رقی ئه‌مه‌دا مه‌لیک (صالح نجم‌الدین) نامه‌ی بؤ خوارزمیه‌کان نووسی و بانگه‌یشی کردن بؤ هیرشکردنه‌ سه‌ر شام و پاشان بؤ گرتنی (به‌یت المقدس) بکه‌ونه‌پێ (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۳۷۸/۲۲؛ المقریزی، ۱۹۹۷، ۴۱۸/۱).

کاتی بانگه‌یشتی (صالح نجم‌الدین) گه‌یشته خوارزمیه‌کان دهره‌تیکیان بؤ هه‌لکه‌وت بؤ قه‌ره‌بوکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له ده‌ستیاندابوو له

جەزیرە، بۆیە راستەوخۆ دەستیان بە جوولەکرد بە فەرماندەیی سەرکردهکانیان (برکەخان و بردیخان و ساروخان و کشلوخان) هیزیکی زیاتر لە دە هەزار سوارە لەگەڵ کۆمەڵیک لە قەیمەرەکان^(۷) (المقریزی، ۱۹۹۷، ۱/ ۴۱۸؛ ابن تغری البردی، د. ت، ۶/ ۳۲۳)، وەکو پیشەیی هەمیشەییان دەستبەجی لە پووباری فورات پەڕینەو و بوون بە دوو بەش، بەشیکیان پەلاماری بیقاع و بەعلبەکیاندا، بەشەکەیی تریان بەرەو غۆتەیی دیمەشق دەستیان کرد بە تالان و کوشتن و دەستبەسەرکردنی دانیشتوانی ناوچەکە (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۲۲/ ۳۷۸)، کە گەشتە شام (صالح اسماعیل) دەرگای قەلای داخست و سەربازەکانی لە دەوری خۆی کۆکردنەو (المقریزی، ۱۹۹۷، ۱/ ۴۱۸).

وەکو دیارە لەو پۆژگارەدا ناو مالی ئەیوبی دووچاری دوولەتبوون و پەرتەوازەییەکی هێندە دژوار بووبوو کە لە دژی مەلیک (صالح نجم‌الدین) هەریەک لە مەلیک (صالح اسماعیل) سەرداری دیمەشق و مەلیک (منصور) خاوەنی حمس و مەلیک (ناصر داود) خاوەنی کەرکە ریککەوتنیان لەگەڵ فەرەنجەکان کرد کەوا قودس و تەبەریە و عەسقەلانیان پادەست بکەن (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۵/ ۳۳۲).

خوارزمییەکان هەر کارە پی سپێردراوەکیان لە شام تەواو بوو هەلیان کوتایە سەر (بیت المقدس) سالی (۶۶۲/ ۱۲۴۲ز) شمشیریان لی بەکار خستن و ژن و مندالیان بەدیگرتن (ابن الواصل، ۱۹۵۳، ۵/ ۳۳۷)، فەرەنجەکان رایانکرد و خوارزمییەکان چوونە ناو کەنیسەیی قیامە، مەزاری عیسی مەسیحیان وێرانکرد (س. خ)، گۆپی مەسیحی و فەرەنجەکانیان هەڵدایەو و ئیسکو پروسکی مردوووەکانیان سوتاندن (ابن تغری البردی، د. ت، ۶/ ۳۲۳).

مهلیک (صالح نجم‌الدین) فه‌رمانی به خوارزمیه‌کان کرد له غه‌ززه بمیننه‌وه، سوپایه‌کی له‌گه‌ل مه‌مالیکه‌که‌ی (رکن‌الدین بیبرس) بۆ پشتیوانیکردنیان ره‌وانکرد، مه‌لیک (صالح اسماعیل) یش له دیمه‌شق سوپایه‌کی ره‌وانکرد به سه‌رکردایه‌تی مه‌لیک (منصور) که شانبه‌نشانی فه‌ره‌نجه‌کان شه‌ری سوپای میسر و خوارزمیه‌کان بکه‌ن، به‌ره‌ی حه‌له‌ب و فه‌ره‌نجه‌کان له‌گه‌ل به‌ره‌ی میسر و خوارزمیه‌کان له غه‌ززه به‌ره‌نگاری یه‌کتر بوونه‌وه، به پیتی ئاماژه‌ی (المقریزی) فه‌ره‌نجه‌کان خاچیان له‌سه‌ر سه‌ری مه‌لیک (منصور) به‌رزکردبووه‌وه، شه‌پیتی گه‌وره له نیوانیاندا ره‌ویدا که تیدا حه‌له‌بیه‌کان و فه‌ره‌نجه‌کان شکستیکی گه‌وره‌یان خوارد، ژماره‌یه‌کی زوریان لی کوژران و به‌دیگیان و تالانیکی بی شو‌ماریان لی کرا (١٩٩٧، ١/٤١٩).

ئهم دۆخه‌ی خوارزمیه‌کان هه‌روا به‌رده‌وام بوو که بووبوون به دارده‌ستی مه‌لیکه ئه‌یوبیه‌کان و به‌کاره‌ینانیان له ململانی سیاسیه‌کانیان تا سالی (١٢٤٤/٦٤٦ز) دووچاری شکستیکی گه‌وره بوونه‌وه به کوژرانی (حسام‌الدین برکه‌خان) ی گه‌وره سه‌رکرده‌یان، ژماره‌یه‌کی زوریان به‌دیگیان و به‌شیکیان په‌یوه‌ندیان به مه‌غۆله‌کانه‌وه کرد و رایانکرد بۆ لایان، به‌شیکی تریشیان ره‌ویشن بۆ هه‌ران و نابلس و به‌شیکیشیان له‌گه‌ل مه‌لیک (صالح اسماعیل) له راکرنیان بۆ حه‌له‌ب له لایه‌ن مه‌لیک (ناصر) سه‌رداری حه‌له‌ب ده‌ستبه‌سه‌رکران، کو‌تایی به خراپه‌کاری و ویرانکاری خوارزمیه‌کان هات.

شایانی باسه ئهم دۆخه‌ی دوا‌ی هاتنه ئارای هاوپه‌یمانییه‌تیه‌ک له نیوان مه‌لیک (صالح نجم‌الدین) و مه‌لیک (منصور) و مه‌لیک (ناصر) حاکمی حه‌له‌ب له دژی خوارزمیه‌کان و مه‌لیک (صالح اسماعیل) پاش ده‌رکرانی له دیمه‌شق، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خوارزمیه‌کان له ژیر فه‌رمانی مه‌لیک (صالح نجم‌الدین) ده‌رچوون شو‌پشیان له دژی راکه‌یاند،

پەيوەستى مەلىك (صالح اسماعيل و ناصر داود) سەردارى كەرك بون، گەمارۆيان خستە سەر دىمەشق بۆ ماوۋىيەكى دريژ دانىشتووانى شاريان دووچارى مەرگەسات و نەھامەتى و برسىيەتى و پەتاي نەخوشى كرد كە تىندا خەلكىكى زۆر لەناوچوون (المقریزی، ۱۹۹۷، ۱ / ۴۲۴؛ صبرة، ۱۹۸۷، ۲۹۸-۳۰۰).

باسى شەشەم: كاريگەرىي لەشكركىشى و پەيوەندىيەكان بەسەر كوردستان

شالاو و لەشكركىشىي هيزە سەربازىيەكان بە مەبەستى داگيركارى كە پەلامارىي ولاتان و ھەريم و شارەكان دەدەن پەنگدانەوھى كاريگەرى لەسەر ناوچەكان لە زۆر بوارى جياجيدا دەبىت لەمانە:

يەكەم: بوارى سياسى:- ئاشكرايە كاتىك كە سوپاي دەولەتيك دەستبەسەر ناوچەيەك يان شاريكدا دەگريت دەبىتە ھۆى راماليني دەسلەلاتى سياسىي خوجينيى ناوچەكە و سەپاندنى دەسلەلات و ياسا و ريسا و بنەما دەولەتدارييە كارگيريەكانى و بەستەنەوھى ناوچەكە بە سنوورى بەرپەيوەبردنى دەولەتەكەى، وپراى هينانە ئاراي مەرامى پوانخوازى و فراوانكردنى سنوورى مولكەكانى دەولەتەكەى لەسەر حيسابى ئەو دەولەتەى يان دەسلەلاتەى كە پەلامارى داو، لە ميژوودا نمونەى ئەمەشمان زۆرە وەك: (بەھييەكان لە سەدەى چوارەمى كۆچى و سەلجوقىيەكان لە سەدەى پينجەمى كۆچى، قورخكردنى دەسلەلاتى سياسى و سەربازىي دەولەتى عەباسى، ھەروەھا دەولەتى ئەيووبى لە ميسر و شام و جەزيرە لە چارەكى كوتايى سەدەى شەشەم و شالاوى مەغولەكان بۆ سەر دەولەتى خوارزم و دواتريش دەولەتى عەباسى ھەر لە چارەگى يەكەمى سەدەى ۷/۱۳ز و دواتريش). بەلام كە باسەكەمان پەيوەستە بە خوارزمىيەكان و ھيرشكاريان بۆسەر ناوچە كوردىيەكان ھەر ئەمانە بىر دەخەينەوھە وەك ھيرشە بەربلاوھەكەى (علاءالدين محمد)

خوارزمشا بۆ سەر ھەریمی چیا سالی (۶۱۴ک / ۱۲۱۷ز) توانیان دەست بەسەر تەواوی ھەریمەکەدا بگرن (ابن الاثیر، ۱۰، ۳۷۲/۲۰۰۳) کە پیشینەیی پەلامارەکانیان بۆسەر ئەو ھەریمە و دەستگرتن بەسەر شاری ھەمەدان و پامالینی دەسلەلاتی سەلجوقی و بەستتەوی شارەکە بە ھوکمرانی خۆیانەو دەگەریتەو بۆ سالی (۵۹۰ک/۱۱۹۵) (الراوندی، ۲۰۰۵، ۵۱۹) ھەروەھا دەستبەسەرداگرتنی ھەریمی ئازربایجان لە سالی (۶۲۲ک/۱۲۲۵ز) کۆتاییھێنان بە ئەتابەگییە ئیلدگزی (ابن الاثیر، ۲۰۰۳، ۴۴۸/۱۰؛ النقیشبندی، ۲۰۱۳، ۳۲۷)، دەشی بلین وەکو پێویست نەیانتوانیی بەم سیاسەتی زەبر و زەنگەیی لە دەستبەسەرداگرتنی ناوچەکان و چەسپاندنی دەسلەلاتیان، ھەروەھا شینوازی ھوکمرانی کە پیادەیان دەکرد توانیبێتیان کاریگەربن لە ڕاکێشانی ھەست و سۆزی جەماوەری شارە کوردییەکانی ژێر قەلەمڕەویان بەلکو سەرقالی سوپای خوارزمیان بە شەری مەغولەکان یان ئیسماعیلییەکان یان ھەر پیشھاتیکی کە دەولەتی سەرقالکردبێت بە دەرفەت زانیووە کە ڕاپەڕن و لیان ڕزگاربین (بارتولد، ۱۹۸۱، ۵۰۲؛ اقبال، ۲۰۰۰، ۱۴۹).

دووەم: بواری ئابووری: - شارو ناوچە کوردستانیھەکان لە ڕووی ئابووری وەک شوینی دەولەمەند و بە خێروبێر ئاماژەیان بۆ کراوە لە لایەن گەریدە و ولاتناسانی ئیسلام بۆ نموونە: (یاقوت الحموی) لە باسی ھەندئ شاری ھەریمی چیادا بە شاری زۆر بە خێروبێر و داھات و بەروبوومی میوەجاتی زۆر ناوی ھیناون (۱۹۷۷، ۲/۲۹۱) لە سەردەمانی زووتریش ھەمان خۆیندەو لەسەر شارەکانی ئەم ھەریمە ھەبوو وەک (ابن خرزبە) پێیوایە باجی سالانەیان ((سێ ھەزار ھەزار [واتە: سێ ملیۆن] و پێنجسەد ھەزار دەرھەم بوو)) (۱۸۸۹، ۴۱)، لە باسی ھەمەداندا ھاتوووە کە گەورەترین شاری ھەریمی چیاوووە ھەروەھا ساماندار و لە جوولەیی بازەرگانیدا ڕۆلی ھەبوو (یاقوت الحموی، ۱۹۷۷، ۵/۴۱۰) بۆیە لە سەدەکانی سەرەتای دەولەتی ئیسلامیدا ((خەراجی سالانەیی شەش ھەزار

دهرهه م بووه)) (اليعقوبي، ٢٠٠٢، ٨٢) ههروههها له باسی شاره کوردستانییهکانی هه‌ریمی ئازربایجانیش به شاری به خیروبیتر و به‌روبووم و میوه‌جاتی زور و دهستی بالاییان هه‌بووه له بازرگانیدا (ابن حوقل، ١٩٣٨، ٣٣٦، القزوينی، ١٩٩٨، ٤٩٤). له باسی شاری خه‌لاتیشدا به شاریکی به خیروبیتری فراوان و به‌روبوومی ناوازه وه‌سفکراوه (القزوينی، ١٩٩٨، ٥٢٤) بیگومان ئابووریش یه‌کیکه له بنهما سه‌ره‌کییه‌کانی ده‌وله‌ت و فاکته‌ریکی گرنگی هیزه بالاده‌سته‌کانیشه بو ده‌سته‌مۆرکردن و به‌ده‌سته‌پێنانی بریک سامان و دارایی په‌نا ده‌به‌نه بهر هیترشکاری و له‌شکرکێشی سه‌ر شار و ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریان ئینجا ده‌ست ده‌که‌ن به تالانکردن و روتاندنه‌وه‌ی ئاکنجیه‌کانی هه‌موو ئه‌و ناوچه‌نه‌ی که هه‌له‌مه‌تی داگیرکاریان بو کردووه بی گویدانه باری گوزه‌رانیان به‌لکو ستراتیژییه‌تیان تیرکردنی مه‌رامی ته‌ماعاری و چاوچنۆکی بووه.

هه‌له‌به‌ته ئه‌م هه‌له‌وێسته له‌سه‌ر ته‌واوی له‌شکرکێشییه‌کانی خوارزمیه‌کان دووپاتده‌بێته‌وه له شالاو و هیترشکارییه‌کانیان بو سه‌ر شار و ناوچه‌کانی کوردستان، به‌شیک له‌م هه‌له‌مه‌ته سه‌ربازیانه ته‌نها بو تالانکاری و به‌ده‌سته‌پێنانی سامان و دارایی په‌نایان بو ده‌برد وه‌ک له سالی (٦٢٣/ک-١٢٢٦ز) سه‌ربازه‌کانی (جلال‌الدین خوارزمی) په‌لاماری شاری ئه‌رزه‌رۆمیاندا و تالان و برۆیه‌کی زۆریان کو‌کرده‌وه (ابن الاثیر، ٢٠٠٣، ٤١٤/١٠)، هه‌روه‌ها دوا‌ی ئه‌وه‌ی که منکبرتی شکستی خوارد له به‌رانبه‌ر هاوپه‌یمانی (ئه‌یوبی- سه‌لجوقی) و ده‌رکرانی له خه‌لات بو تو‌له‌کردنه‌وه به هیتریکه‌ گه‌وره‌وه رۆوی کرده شاره‌کانی خارپیت و مه‌لاتیه و ئه‌رزنجان تالانکارییه‌کی بی‌شوماری دانیشتوانی ئه‌م شارانه‌یان کرد به تایبه‌تی مه‌رومالاتیکی یه‌جگار زۆریان لیسه‌ندن (النسوی، ١٩٥٣، ٣٧٣)، دیاره ئه‌م کاو‌لکاری و تالانکاری و لیسه‌ندنی سامان و مالی خه‌لکی خاسیه‌تیکی دانه‌برای سوپای خوارزمی بووه له کۆی هه‌له‌مه‌ته له‌شکرکێشییه‌کانیان، بو ئه‌و شوینانه‌شی که داگیریان ده‌کرد حوکمرانی و

بەرپۆلەبەردنى شارەكە يان ھەرئىمەكەيان بۆ مسۆگەر دەبوو دەستيان بەسەر باج و خەراج و سامان و دارايى ناوچەكەدا دەگرت (الراوندى، ۲۰۰۵، ۵۱۹). بىگومان ئەمەش كاريگەرى و بارقورسىيەكى گەورەى ئابوورى دەخستە سەر شان و گوزەرانى دانىشتوانى ناوچە كوردنشینهكان.

سێنەم: بواری مەروى: - كاريگەرى نەرىنى ھەلمەتە سەربازىيەكان لەم بوارەدا لەپال ھەردوو بواری دىكەدا زۆر بە زەقى بالى كىشابوو بەسەر كۆمەلگەى كوردى ئەو شويئانەى شالاولى داگيركارى خوارزمى پووى تىدەكرد ئەمەش خۆى لە زۆر پوودا دەبينىتەو ھە بۆ نمونە كوشتن و لەناوېردنى خەلكىكى زۆر و پژانى خويئيان و بوون بە قوربانى ھەلمەتى داگيركارى لە پاى خاپووربوونى شار و دىھاتەكانيان ھەك ئاماژەكان بۆمان دەردەخەن دەچىتە قالبى قەركردىكى زۆر گەورە و زەبەلاح لەو سەردەمە لەسەردەستى سوپاى ناوبراو كە ناوچە كوردنشینهكان دووچارى بووبوون ھەك كۆمەلگەى خەلكى شارەكانى داقوق و خەلات (الذھبى، ۱۹۸۵، ۱۸۵/۳، ۱۹۸؛ رەسول، ۲۰۱۳، ۱۲۸)، ھەروەھا ئاوارە بوونى زۆرىك لە دانىشتوانى ناوچەكان و بەجىھىشتنى زىدى باپيران لە پىناوى پزگارکردنى گيانيان لەبەر مەترسى شالاول و لەشكركىشى و ويرانكارى خوارزمى لە داقوق و شارە كوردىيەكانى خەلات و موش و سروج لە باكورى كوردستان كۆچيان كروو ھە بۆ ولاتى شام و شويئانى دىكە (ابن الاثير، ۲۰۰۳، ۱۰ / ۴۴۴، ۴۸۰؛ الغسانى، ۱۹۷۵، ۴۰۲، ۴۳۴). ھەرچەندە توانيويانە خويان لەبەر ھەرپەشەى مەرگ پزگاربەكەن بەلام پووبەپووى كاريگەرى بەرەنجامىكى نەرىنى گەورە دەبوونەو ھەك بەجىھىشتنى خاك و زەوى و زارەكانيان كە دەكەوتتە بەر ھەرپەشە و داگيركارى و ھەلكشان و داكشاني بواری ديمۆگرافى دانىشتوان، ھەروەھا ھەلكردن لەگەل ژيانى ئاوارەى و ھەژارى و ناچار بە پراھاتن لەگەل كلتور و نەرىتيكى جياواز (ھەروتى، ۲۰۱۶، ۱۳۴-۱۳۹).

وێرایی ئەمانەى كە باس كرا يەكێك لە كردهوه هەرە قێزەوونەكانى سوپای خوارزى دەرەهەق بە خەلكى سڤىلى كورد ئەنجاميان دەدا بە دیلگرتنى ئافرهت و دزینی منداڵ كە وەك دیلى جەنگ مامەلەيان لەگەڵ دەكرن و ئابروویان دەبردن و دەیان فروشتن (ابوشامە، ۲۰۰۲، ۲۱۷/۵)، ئەمە نەك تەنها لە سەردەمى دەولەتى خوارزمى بەلكو پاشماوهى سوپاكەشیان لە دواى پوخانى دەولەتەكەیان هەر كاتى بۆیان دەرەخسا درێغیان نەدەكرد لە ناوچەكانى جەزیرە و شام لە دەستبردن بۆ ئەم كردهوه نامرۆڤى و نەشیوانە (السرجانى، ۲۰۰۶، ۸۲).

چوارەم: بواری تەندروستی: - دیارە لەشكرکیشیی خوارزمیەکان تەواوی بواریەکانى ژيانى كۆمەلگەى كوردی لە شار و ناوچەكانى كە دەكەوتنە بەر پەلاماریان هەراسان كردهبوو بە بواری تەندروستیشەوه، ئەمەش بە دیاریكراوى لە كۆتا هەڵمەتيان بۆ سەر شارى خەلات دەرەكەوێت بە ھۆى گەمارۆ درێژخایەنەكەى سەر شارەكە سالى (۶۲۷/ك-۱۲۳۰ز) كە دانىشتوانەكەى بەرگەى ئەم گرانی و قات و قری بىخۆراكیە نەگرن برسێەتى بە شیوەك تینی بۆ ھینابوون لە پیناو پزگاربوونى ژيانیان پەنايان بۆ تەواوى ئەو شتەنە بردووه كە كاریگەری مەترسیدارى سەر خودى تەندروستی مەروڤەوه ھەیه و لە ئایندا رێپێدراوین بۆ خواردن وەك گۆشتى مردارەوهبووى ناتەندروستی گوێدرێژ و سەگ و پشیلە و مشك... ھتد، دەشى بلیین چى بەھۆى نەمانى خۆراك و خواردەمەنى و خواردنى گۆشتى مردارەوهبووى ناتەندروستی ئەم گیاندارانە ھەروەھا نەمانى دەرمان و كالاى پزیشكى خەلكى زۆر دووچارى نەخۆشى و پەتای مەرگبەر بوون و گیانیان لە دەستداوه، كە لەسەرچاوەكان بە ڕوونى ئاماژەى بۆ كراوه لە ئەنجامى ئابۆقە درێژخایەنەكەى منکبەرتى دانىشتوانى شارى خەلات دووچارى مەرگەساتىكى ھێندە گەورەبوون خەلكى زۆر بەو ھۆیەوه لەناوچوون (المؤلف المجهول، ۲۰۱۰، ۳۷۹؛ الرهاوى المجهول، ۱۹۸۶، ۲/۲۶۲). بۆیە

هه موو ئه و کاریگه رییانه به سه ر لایه نه جوړ به جوړه کانی ژیاڼی دانیش توانی
کورستان کار دانه وهی دوورمه ودای جیهیشت، و پوښان هه بوو
له پهنگرپژکردنی جوړی ژیاڼی داها تووی خه لکه که .

ئەنجام

پاش خستنه پرووی وردهکاری و چۆنیەتی هاتنه ئارای په یوهندی خوارزمیه کان له گه‌ل هیز و دهسه لاتدارانی کورد و ناوچه کوردیه کان واتا به کوتا گه‌یشتنی توێژینه وه که توێژهر به چه‌ند ئەنجامیک گه‌یشت که دهشی به‌م شیوه‌یه بخریتنه‌پوو:

دیاره هاتنه ئارای په یوهندی خوارزمی له گه‌ل هیز و دهسه لاتدارانی ناوچه کوردیه کان له ئەنجامی ده‌رکه‌وتنیان وه‌ک هیزیک سیاسی بالادهستی نیو جیهانی ئیسلامی و په‌یگرتن به‌بیری پاوانخوازی له سه‌ردهمی سولتان (علاءالدین محمد) له کارنامه‌ی فراوانخوازییان په‌نگی دابووه‌وه، به‌لام شکستیان به‌رانبهر مه‌غوله‌کان و دروستبوونی فشاریکی گه‌وره له‌سه‌ریان له هه‌ریمه‌کانی پوژه‌لات ناچاربوون پووبکه‌نه پوژئاوا و ناوچه‌کانی کوردستان له سه‌ردهمی سولتان (جلال‌الدین منکبرتی) دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له هیندستان سالی (۶۲۱/ک/۱۲۲۴ز)، تا‌کو جاریکی تر ده‌وله‌تی خوارزمی بگه‌پینیتته‌وه ئاستی هیز و سه‌لته‌نه‌تی سه‌ردهمی سولتان (علاءالدین محمد) ی باوکی.

له‌ژێر پو‌شایی شالاوی خوارزمی بو‌سه‌ر ناوچه کوردیه‌کان به‌ تاییه‌تی شاره‌کانی که گیانی به‌رگری و خو‌پاریزی لایان به‌رجه‌سته بوو وه‌کو داقوق و خه‌لات و ده‌وروبه‌ری به‌ جو‌ریک دوو‌چاری نه‌هامه‌تی و مه‌رگه‌سات بوون، که تییدا ژماره‌یه‌کی زو‌ری خه‌لکی سقیل له‌ناو‌چوون و ژماره‌یه‌کی زو‌ریشیان زی‌دی په‌سه‌نی خو‌یان جیه‌یشت و له‌ پیناو پاراستنی گیانیان ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ری هه‌ریمه‌کانی ده‌وروبه‌ر بوون، که ئەمه‌ش کاریگه‌ریی نه‌رینی له‌ بواری دیمو‌گرافی دانیش‌توانی ئەو ناو‌چانه هینایه‌ بوون.

پەنابردن بۇ بەستىنى پەيوەندىي دۆستايەتى و ھاوپەيمانى ھەريەكە و لەلای خۆي كارنامە و مەرامى تاييەتى ھەبوو، ديارە ئوھى بەلای خوارزمىيەكان زۆر گرنگ بوو ھەرەشە و فشارى مەغۇلەكان كە بالى بەسەر جىھانى ئىسلامى بە گشتى و دەولەتى خوارزم بە تاييەتى كىشابوو، پەنابردن بۇ ھىنانە ئاراي پەيوەندى بوو لەگەل ھىزە ئىسلامىيەكان تاوھكو جارىكى تر دەولەتەكەيان دووچارى شىكىستىكى تر نەبىتەو، سەبارەت بە لايەنەكانى دىكەش بەھوى بوونى كىشە و ملەلانىي نىوانيان پەنایاندەبردەبەر گریدانى پەوہندى لەگەل خوارزمىيەكان بۇ زالبوون بەسەر نەيارەكانيان. ھەروھە ئوھى پەيوەستىشە بە پەيوەندىيە كۆمەلایيەتەكانى وەك ئەنجامدانى پرۆسەي ژنخووزى لە نىوان دەسەلاتدارانى ھەردوولا بىگومان ئوھە مەرامى سياسى لە دواوہ بووہ تاوھكو لەم رىگەيەوہ لىك نىزىك بىنەوہ و ئامانجە سياسىيەكانيان دەستەبەربەكەن.

كوژرانى سولتان (جلال الدين منكبرى بوو ھوى لەناوچوونى دەولەتى خوارزمى بەيەكجارى، لەھەمان كاتىشدا شكانى بەربەستىكى بەھىزى بەردەم ھىزى داگىركەر و ويرانكەرى مەغولى، رىگيان بۇ والا بوو كە بە ويستى خويان لە ھەرىمەكانى ئىران و عىراق و كوردستان بخولىنەوہ و داگىركارى و ويرانكارى و جىئوسايدى دانىشتوانى ئەم ناوچانە بکەن.

سوپا و پاشماوھى سەربازەكانى خوارزمى لە دواي رووخانى دەولەتەكەيان وەكو سەربازى سەرەپۆ و بەكرىگىراو پەراگەندە و پەرتەوازەي ناو ھىزەكانى ئەو سەردەمەي ناوچەكە بووبوون، وەك دەولەتى عەباسى و سەلجوقى رۆم و ئەيوبيەكانى جەزىرە و شام، كە بۇ ھىنانەدىي مەرامە سياسى و سەربازىيەكانيان لە دژى يەكتر بەكارىاندەھىنان، خوارزمىيەكانىش لە ھەلمەتە سەربازىيەكانيان بۇ سەر

خاکی نه یاری هاوپه یمانه که یان له کوشتن و تالانکاری ناوچه کانیان دریغیان نه ده کرد.

په راویزه کان

۱- گورجیه کان نه ته وه یه کی مه سیحین دانیش تووی چیاکانی قه ففاسن له سالی ۵۱۵/ک ۱۱۲۱ز ده ستیان به سهر شاری تفلیس داگرتبوو له ئرمینیا و له موسولمانانان داگیر کردبوو تا هاتنی جلال الدین منکبرتی له دهستی دهره یانان سالی ۶۲۲/ک ۱۲۲۵ز (ابن الکثیر، ۲۰۱۰، ۱۴۹/۱۵).

۲- گروپنکی شیعهی ئیسماعیلی باتینی بوون له ناوچهی پروودبار له نیوان قه زوین و دهریای خه زهر قه لای ئالموتیان بنیاد نابوو له سهر بهر زاییه ک سالی ۴۴۶/ک ۱۰۵۴ز. له سهر دهستی یه کی که له بانگخوازه کانیان به ناوی (حسن الصباح) (القزوينی، ۱۹۹۸، ۳۰۱-۳۰۲).

۳- شوینیکه له دهره وهی شاری دیمه شق له ولاتی شام (یاقوت الحموی، ۱۹۷۷، ۱۰۱/۵).

۴- قهره خه تائیه کان: بریتین له هوزه کانی خه تا که تیکه لن له هوزه کانی مه غول و تانجوت له باکووری چین، که له سه دهی (۴/ک ۱۰ز) سه رکرده یه کی به هیزیان لی هه لکه وتوه به ناوی (تای تسو) توانیویه تی ئه م هوزانه ملکه چی ژیر ده سه لاتی خویان بکات و خووی وه کو ئیمپراتور رابگه یه نی، به هووی بوونی ته نگزه سهر بازی و سیاسیه کان نیشتمانی ره سه نی خویان مه نشوریا (باکووری چین) جیهنیشتووه له ههریمی تورکستان گیرساونه ته وه ده وله تیکیان پیکه یناوه له نیوهی یه که می سه دهی ۱۲/ک ۱۲ز، توانیان له سالی (۵۳۱/ک ۱۱۳۷ز) به سهر

سهلجوقیه کاندای سهرکهون و ههریمی (ماوراء النهر) بخه نه ژیر قهله مپهویی
خویان. (الصیاد، ۱۹۸۰/۲۲-۲۳؛ بارتولد، ۱۹۸۱، ۳۸۶).

۵- دوو دهسته واژهی عیراق بهرچاو دهکهون به پینی ئاماژه میژووویهکان،
عیراقی عهره ب مه بهست بهشی خوارووویهتی که دهکهوئته نیوان دوو پرووباری
دیجله و فورات، بهشهکهی تر عیراقی عهجه مه به ههریمی چیش ناو دهبریت،
ئویش دهینت به دوو بهش، بهشی پوژئاوای که بچوکهکهیهتی ئه مه
کوردستان پیکدههینی، بهشی پوژئهلاتی گهرهکهیهتی بریتیه له عیراقی
عهجه م (لیستر، ۱۹۰۵، ۲۲۰-۲۲۱).

۶- له سالی (۱۲۳۹/ک ۶۳۶) مهلیک سعید مهلیک مهنصور ناصرالدینی
ئهرتهقی باوکی فهزمانپهوای ماردینی کوشت و خوی شوینی گرتیه وه له
حوکمپانیدا (المقریزی، ۱۹۹۷/۱، ۳۹۳).

۷- قهیمه ریهکان: ناوهکهیان دهگه پئته وه بو قه لایهک له چیاکانی نیوان
موسل و خهلات، پهگ و پهچهلهکیان دهگه پئته وه بو میره کوردهکانی
ناوچهکانی موسل و خهلات (یاقوت الحموی، ۱۹۷۷/۴، ۴۲۴).

سەرچاوه‌كان به زمانی كوردی

- ئەنوەر: كه‌یوان ئازاد، كوردستان و كورد له سەده‌كانی ناوه‌راست، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره، تاران، ۲۰۱۵.
- بهرامی نیا: ئومید، میژووی كوردەكانی جه‌زیره، پرۆژه‌ی تیشك، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- حوسین: موحسین موحه‌مه‌د. هه‌ولیر له سەرده‌می ئەتابه‌گیاندا، و.عوسمان علی قادر، چاپخانه‌ی هاشم، هه‌ولیر، ۲۰۱۰.
- ره‌سول: ابراهیم ره‌سول، کاریگه‌رییه‌كانی له‌شكرکیشی هیزه بیانییه‌كان بۆ سەر كوردستان، چاپخانه‌ی له‌ریا، سلیمانی، ۲۰۱۳ز.
- زه‌کی به‌گ: ئەمین، خولاسه‌یه‌کی تاریخی كوردو كوردستان، چاپخانه‌ی مانگ، ئیران، ۲۰۱۸.
- هه‌روتی: مه‌هدی عوسمان. نه‌هامه‌تی و کاره‌ساته‌كانی كوردستان له سەده‌كانی (۶-۸/ک-۱۲-۱۴ز)، چاپخانه‌ی پرۆژه‌ه‌لات، هه‌ولیر ۲۰۱۵.

سەرچاوه‌ كۆنه‌كان به زمانی عه‌ره‌بی

- ابن الاثیر: ابی حسن علی بن ابی الكرم محمد بن محمد عبدالله (ت ۶۳۰هـ/ ۱۲۳۳م).
- الكامل في تاریخ، دار الكتب العلمية، بيروت ، ۲۰۰۳ م .
- ابن البيبی: حسین بن محمد بن علی الجعفری، (ت ۶۷۱هـ/ ۱۲۷۲م).

- اخبار سلاجقة الروم، ترجمه والتقديم: محمد اسعيد جمال الدين، القاهرة، ١٩٩٣م.
- ابن تغرى البردى: جمال الدين ابى محاسن يوسف (ت ٨٧٤هـ/١٤٧٠م).
- نجوم الزاهرة فى ملوك مصر والقاهرة، تحقيق: وزارة الثقافة والارشاد القومى، مصر، د.ت.
- ابن الجزرى: شمس الدين ابى عبدالله محمد بن ابراهيم (ت ٧٣٩هـ/١٣٣٩م)
- المختار من تاريخ ابن الجزرى، تح: خضير عباس محمد، دار الكتاب العربى، بيروت، ١٩٨٨م.
- الجوزجاني: منهاج الدين عثمان بن سراج الدين (ت ٦٥٨هـ/١٢٦٠م).
- طبقات الناصرى، ترجمة عن فارسية: عفاف سيد زيدان، القاهرة، ٢٠١٣، ٤٧١/١
- الجوينى: علاء الدين عتى ملك (ت ٦٥٨هـ/١٢٥٩م).
- تاريخ فاتح العالم، تحقيق: محمد بن عبدالوهاب القزوينى، ترجمه: السباعى محمد السباعى، القاهرة، ٢٠٠٧م .
- الحميرى: محمد بن عبدالمنعم (ت ٩٠٠هـ/١٤٩٦م).
- روض المعطار فى خبرالاقطار، تحقيق: د. احسان عباس، مكتبة لبنان - بيروت، ١٩٧٤م.
- ابن حوقل: ابى قاسم محمد بن على النصيبى (ت ٣٧٧هـ/٩٧٧م).
- صورة الارض مطبعة بريل ، ط ٢، ليدن، ١٩٣٨م.
- ابن خرداذبة: ابى قاسم عبيدالله بن احمد (ت ٣٠٠هـ/٩١٣م).

- المسالك والممالك، مطبعة بريل، ط ٢، لندن، ١٨٨٩م.
- ابن خلدون: أبو زيد عبدالرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ/١٤٠٩م).
- العبر ديوان المبتداء والخبر(تاريخ ابن خلدون)، تحقيق: خليل شحادة، مراجعة، سهيل زكار، دارالفكر، بيروت، ٢٠٠٠م .
- الدواداري: ابي بكر بن عبدالله بن ابيك (ت ٧٠٩هـ/١٣٠٩م).
- كنز الدرر والجامع الغرر، تحقيق: سعيد عبالفتاح عاشور، القاهرة، ١٩٧٢م.
- الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن قايماز (ت ٧٤٨هـ/١٣٤٧م).
- العبر في خبر من غبر، تحقيق : ابو هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٥م.
- تاريخ الاسلام و وفيات المشاهر والاعلام، تحقيق: د. عمر عبالسلام تمرى، دار للكتاب العربى، بيروت، ١٩٩٨م.
- الراوندي: محمد بن علي بن سليمان (ت ٦٠١هـ/١٢٠٥م).
- راحة الصدور واية السرور، حقوق الترجمة بالعربية محفوظة للمجلس الأعلى للثقافة ، القاهرة، ٢٠٠٥م .
- الرهاوى المجهول (ت ٦٣٢/١٢٣٤هـ).
- تاريخ الرهاوى المجهول، ترجمة و تحقيق: الأب البير أبونا، مطبعة شفيق، بغداد، ١٩٨٦م .
- سبط ابن الجوزى: شمس الدين ابي المظفر يوسف بن قزاوغلي (ت ٦٥٤هـ/١٢٥٦م).
- مراة الزمان فى تواريخ الاعيان، تحقيق: ابراهيم زيبق، دار الرسالة العالمية، ديمشق، ٢٠١٣م.

- ابو شامة: شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل (ت ٦٦٥هـ/١٢٦٧م).
- ذيل على الروضتين، وضع حواشيه وعلق عليه: ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت - ، ٢٠٠٢م.
 - ابن العبري: غريغوريوس أبي فرج بن هرون الطبيب الملطى (ت ٦٨٥هـ/١٢٨٦م).
 - تاريخ الزمان، نقله الى العربية: الاب اسحق ارملة، دار المشرق، بيروت-لبنان، ١٩٨٦م.
 - ابن العديم: كمال الدين ابي قاسم عمر بن احمد (ت ٦٦٠هـ/١٢٦٢م).
 - زبدة الحلب من تاريخ الحلب، تحقيق: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٦م.
 - العمرى: شهاب الدين احمد بن تحيى (٧٤٩هـ/١٣٤٩م).
 - مسالك الابصار، تحقيق: مهدي النجم، دار الكتاب العلمية، بيروت ، ٢٠٠٥م.
 - ابن العميد: مكين جرجيس (ت ٦٧٢هـ/١٢٧٣م).
 - اخبار الايوبيين، مكتبه الثقافة الدينية، پور سعيد، د.ت.
 - الغسانى: ابو عباس الملك الاشرف (ت ٨٠٣ك/١٤٤ز).
 - العسجد المبسوك، تحقيق: شاكر محمود عبدالمنعم، دار التراث الاسلامى، بيروت، ١٩٧٥م.
 - ابوفداء: المؤيدالدين عمادالدين اسماعيل ابن على (ت ٧٣٢هـ/١١٣١م).

- المختصر فى اخبار البشر، تحقيق: د. محمد زينهم محمد عزب و يحيى سيد حسين، د. محمد فخرى الوصيف، دار المعارف، القاهرة، ١٩٩٩م.

ابن الفوطى: كمال الدين عبد الرزاق بن أحمد (ت ٧٢٣هـ/١٣٢٣م).

- الحوادث الجامعة والتجارب النافعة فى المائة السابعة، د.ت.

القزوينى: زكريا بن محمد بن محمود (٦٨٢هـ/١٢٨٣م).

- آثار البلاد واخبار العباد، دار الصادر، بيروت، ١٩٩٨.

ابن الكثير: ابي فداء اسماعيل (ت ٧٧٤هـ/١٣٧٣م).

- البداية والنهاية، تحقيق: محمود محمد سعيد، دار ابن الكثير، دمشق- بيروت ٢٠١٠م.

المقريزى: تقى الدين ابو عباس احمد (ت ٨٤٥هـ/١٤٤١م).

- السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧م.

مؤلف مجهول (ت بعد ٦٥٥ك/١٢٥٧م).

- تاريخ دولة الاكراد والاتراك، تحقيق: د. موسى مصطفى الهسنيانى، مطبعة جامعة دهوك، ٢٠١٠.

النسوى: محمد بن احمد (ت ٦٣٩هـ/١٢٤١م).

- سيرة جلال الدين منكبرتى، تحقيق: حافظ احمد حمدى، دار الفكر العربى، القاهرة، ١٩٥٣م.

ابن نضيف الحموى: ابي الفضائل محمد بن على (ت ٦٤٤هـ/١٢٤٦م).

- التاريخ المنصوري، تحقيق: ابو العيد دودو، مطبعة الحجاز، ديمشق، ١٩٨١م.
- النويري: شهاب الدين احمد بن عبدالوهاب (ت ٧٣٣هـ/١٣٣٢م).
- نهاية الارب في فنون الادب، تحقيق: د. بخبب مصطفى فواز و حكمت كشلى فواز، دار الكتب العلمية، بيروت، د. ت.
- الهمذاني: رشيد الدين فضل الله (ت ٧١٨هـ/١٢١٤م).
- جامع التواريخ، نقله الى العربية: فؤاد عبالمطعى الصياد، دار النهضة العربية، بيروت، (د.ت).
- ابن الواصل: جمال الدين مدمد بن سالم (ت ٦٩٧هـ/١٢٩٨م).
- مفرج الكروب فى اخبار بنى ايوب، تحقيق: د. حسنين محمد ربيع، ١٩٥٣م.
- ابن الوردى : زينالدين عمر بن المظفر (ت ٧٤٩هـ/١٣٤٩م).
- تاريخ ابن الوردى، جميع الحقوق محفوظة لدار الكتب العلمية، بيروت ، ١٩٩٦م.
- اليافعى: ابو محمد عبدالله بن اسعد بن على (ت ٧٦٨هـ/١٣٦٦م).
- مراة الجنان وعبرة اليقظان، تحقيق: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.
- ياقوت الحموى: شهاب لدين ابى عبدالله ياقوت بن عبدالله (ت ٦٢٦هـ/١٢٢٨م).
- معجم البلدان، دار الصدر (بيروت: ١٩٧٧م).
- اليقوبى: احمد بن يعقوب اسحاق بن وهب (٢٨٤هـ/١٩٧م).

- البلدان، تحقيق: محمد امين ضناوى، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٢م.

اليونينى، شيخ قطب الدين موسى بن محمد (١٣٢٦هـ/١٩٠٨م).

- ذيل مراة الزمان، مطبعة دائرة المعارف العثمانية بحيدر اباد الدكن - الهند، ١٩٥٤م.

سهراچاوه نوييه كان به زمانى عه ره بى:

- اقبال: عباس، تاريخ المغول منذ حملة جنگيزخان حتى قيام الدولة التيمورية، ترجمه: د. عبدالوهاب علوب، المجمع الثقافي، ابوظبى - الامارات العربية المتحدة، ٢٠٠٠م.

- بارتولد: فاسيلى فلاديمير وفتش، تركستان من فتح الاسلامى الى غزو المغولى، نقله عن الروسية، صلاح الدين احمد عثمان، كويت، ١٩٨١م.

- حمدي: حافظ احمد: الدولة الخوارزمية والمغول، دار الفكر العربى، القاهرة، ١٩٤٩م

- السرجانى: راغب، قصة التتار من البداية الى عين جالوت، مؤسسة اقرء للنشر والتوزيع و الترجمة، القاهرة، ٢٠٠٦م.

- سليم: صبرى، الاتراك الخوارزميه فى الشرق الادنى الاسلامى، القاهرة، ٢٠٠٠م.

- صبرة: عفاف سيد، التاريخ السياسى للدولة الخوارزمية، دار الكتاب الجامعي، القاهرة، ١٩٨٧م.

- **الصقار: سامی بن خماس**، امارة اربيل في العصر العباسي، دار الشواف للنشر والتوزيع، الرياض، ١٩٩٢م.
 - **الصياد: فؤاد عبدالمعطي**، المغول في التاريخ، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٠.
 - **عاشور: سعيد عبدالفتاح**، الايوبيون والمماليك في مصر والشام، دار النهضة العربية، القاهرة، ١٩٧٠م.
 - **فهمي: عبدالسلام عبدالعزيز**، تارى الدولة المغولية في ايران، دار المعارف، القاهرة، ١٩٨١م.
 - **ليسترج: كى**، بلدان الخلافة الشرقية، نقله الى العربية: بشير فرنسيس و كوركيس عواد، فلورنسة، ١٩٨٥م.
 - **العبود: نافع توفيق**، الدولة الخوارزمية، بغداد، ١٩٨٧م.
 - **النقشبندى: حسام الدين**، أذربايجان فى العصر السلجوقي (٤٢٠-٥٦٢٤هـ / ١٠٢٩-١٢٢٧م)، المركز الاكاديمي للبحاث، بيروت، ٢٠١٣.
- سه رچاوه کان به زمانى فارسى:**
- **اشتيايى: عبا س اقبال**، تاريخ ايران پس از اسلام از صدور اسلام تا انقراض قاجاريه، تهران، ١٣٨٩ ش.
 - **حمدالله مستوفى: ابى بكر بن محمد بن بصر قزوينى (ت ٧٥٠هـ/١٣٤٩م).**
 - **تاريخ گزيده**، نشر الكترونيك: بهمن انصارى، (د. م. ط)، (د.ت).
 - **خوافى: احمد بن محمد بن يحيى فصيحى (ت ٨٤٩هـ/١٤٤٥م).**

- مجمل فصیحی، تحقیق: محسن ناجی نصر آبادی، چاپ دیبا، چ ۱، ۱۳۸۴ش
- خواندمیر: غیاث الدین بن همام الدین حسینی (ت ۹۴۲هـ/ ۱۵۳۴م).
- تاریخ حبیب السیرفی اخبار افراد البشر، مرکز تحقیقات رایانهی قائمیهی اصفهان، د ت.
- القزوینی. یحیی بن عبدالطیف الحسینی، (ت ۹۵۴هـ/ ۱۵۴۷م).
- لب التواریخ، نشریات مؤسسه خادر، مطبعة سمینی، ۱۳۱۵ هـ. ق.

نامه زانکویهکان:

- توفیق: سامان نامیق. ژنخواری له دهولتهی ئه یوبیدا (۵۶۷- ۶۴۸ک/ ۱۱۷۱-۱۲۵۰ز)، نامه ی ماستهر، کولێژی ئه ده بیات، زانکوی سه لاحه دین، هه ولیر، ۲۰۱۵ز.
- الداودی: رمضان شریف زبیر، لورستان الکبری (۵۵۰- ۸۲۷هـ/ ۱۱۵۵-۱۲۲۴م) دراسة فی احوالها السیاسیة والحضاریة، رسالة ماجستير، کلیة الآداب، جامعة صلاح الدین، أربیل، ۱۹۹۴م.
- علی: عبدالله محمد، الکورد فی العهد المغولی، رسالة ماجستير، کلیه الآداب- جامعة صلاح الدین، أربیل، ۱۹۹۲م.
- الغربی، عابد عبدالرزاق بن عبدالله، علاقة الدولة الخوارزمیه بالقو فی بلاد الشام، رسالة الماجستير، جامعة أم القرى- مكة المكرمة، ۱۹۹۶م.

تۆیژینه وه كان:

- هه روتی: مهدي عوسمان، كوردو دیاردهی كۆچكردن له سه ده كانی ناوه پراستدا (International Journal of Kurdish studies vol. 2/3 December 2016)
- عبدالستار: خالده عبدالاله، جلال الدين منكبرتي سلطان الدولة الخوارزمية (دراسة تحليلية مقارنة)، مجلة التراث العلمي العربي، فصلية، علمية، محكمة، العدد: الثاني، ٢٠١٤م.
- الهسنیانی: موسی مصطفی، الخوارزمية عامل قو أم عنصر الضعف بین بلاد الشام و اقلیم الجزيرة ومصر (٦٢٣-٦٤٤هـ/١٢٢٦-١٢٤٦م)، المختار للعلوم الانسانية، العدد: الثالث، ٢٠٠٦م.

ملخص البحث

يعود ظهور علاقة الخوارزميين مع القوي والسلطات الكردية والمناطق الكردية الى عهد خوارزمشا علاء الدين تكش (٥٦٨-٥٩٦هـ/١١٧٢-١١٩٩م) عندما استولى على اقليم الجبال، بعد ذلك علاء الدين محمد (٥٩٦-٦١٧هـ/١١٩٩-١٢٢٠م)، ما أن كسبت سلطةً واسعةً في المشرق الاسلامي، واتجه بجيشه نحو ايران والغرب، أو بعد هزيمته أمام الحملة المغولية.

ولم يستثنى كردستان من تلك الاقالم والمناطق التي تعرضت نفوذ والهجمات الخوارزمية، من خلال هذه الهجمات مهدت الطريق أمام بعض العلاقات بين الخوارزميين والقوي والسلطات الكردية والمناطق الكردية، ولاسيما في عهد السلطان جلال الدين منكبرتي (٦١٧-٦٢٨هـ / ١٢٢٠-١٢٣١م) في مجالات السياسية والعسكرية وحتى الاجتماعية، وهذا على رغم من الكوارث العديدة التي حلت بالمناطق الكردية، كل هذه المعلومات تمّ عرضها ومناقشتها في هذا البحث.

Abstract

The beginning of the revolt of the relationship between The Khwarizmi state and the Kurdish forces, and areas returns to the era of Khwarzmisha Aladdin Tksh (568-596CE/1172-1199AD/) When he took over the mountain region, Then Aladdin Muhammad (596-617CE/1199-1220AD), and the political situation in The Khwarizm region towards a new stage of wide authority, or when they were defeated against the Mongol army, they dragged to Iran and the West.

It seems that Kurdistan was not out of that region that was monopoly and occupation by the Khwarizmi arm, the ways were paved to come up some relations between sultan Khwarizmi and Kurdish forces, particularly the era of sultan Jalaladin Mankabartin (617-628CE/1220-1231AD) the relations concern political and military fields, even social despite that disasters happened to the Kurdish areas as a result of the surrounded army.